

સિદ્ધરાડિતનાવકે
તથા
નરસીંહ મેહેતાની

જીત્તર ક્રિયા
યેશ્વોને ભક્તિ તથા ઉપોદેશિયે
સારો દ્વાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર રામજીભ
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

ત્રીલોકેશ્વર રાજાજીડ ડીકોરનાર
અમદાવાદ મધ્યે.

હાનલાલ મગનલાલે પોતાના સિ
ખમિસમાં છાપી છે.

દેશાણુલદરજાગળ કરગોવન મુલ
તનીકુનમાં

સંવત ૧૯૩૮ શકે ૧૯૮૩

તિનરેખાનાર

૨સિદ્ધરંગ કિર્તનાવળી.
તથા.

નરસિંહ મેહેતાનીશિત્તરદિયા

વૈશ્વવોને લક્ષ્મિ તથાજિપદેશવિરો
સારોદ્ધાર કરનાર.

મેહેતા પ્રભાશંકર શાંભજી.
છપાવી પ્રસીધ કરનાર.

બુકસેલર ત્રીલોચનરણછોડાકોરને
જનમદાવાદમાં

છગનલાલ મગનલાલે પોતાનાશિ-
ળાપ્રેસમાં છાપી. દેશપાંત્ર લદ્દખાગળ
હરગોવીંદ ખુશાલની દુકાનમાં.

સંવત ૧૯૩૮

સને ૧૯૮૩

૫૫૭

પ્રસ્તાવના.

પદ કાવ્યના પેહેલા ચરગના કવિ સુરદાસ, તેણે
 તુલસીદાસ બીજા ચરગે નરસીંહ મેહેતો મીરાંજી
 ઈ ત્રીજે ચરગે રણછોડ, દયારામે વીંગેરે ગણી
 તેમની કવિતા લીધી છે. પણ જિત્તમમાં જિત્તમતે
 સુરદાસને તુલસીદાસની ગણી છે. આ કિર્તિનાવ
 જીમાં જ્ઞાન લક્ષિને વૈરાગ્ય જોત્રણે છે ને જોયોને
 ને પ્રેમ હોય તેવું તેને દૂળને લાલ્ન આપેનાર છે.
 આવાંચીને વીચાર કરશે ને તે પ્રમાણે વર્તીશે તે
 ભગવત ગીતાને વેદાંતનું તત્ત્વ આ કીર્તનોમાં છે
 માટે સરવે મુમુક્ષુ અધિકારીઓને ધ્યાનવાની લ
 લાભણ કરું છું.

મેહેતા.

પ્રભારાંકર રામજી

સહી

રસિક રંગ કિર્તનાવળી.

દોહરો.

સુર સુર તુલસી શરી, જીઝ ઘન કેરાવદાસ;
ફળિ કે ફલિ જલોત સમ, ન્યાં ત્યાં કરત પ્રકારાં.

પદ. ૧ રાગ ધ્રુપદ.

ટાંડવગતી મોડ ન્રપે, નાચત બિન માલી-દેડ;
પંપંપં પગ પરકત, ફુંફું ફું ફું ન જીપર;
ખંખંખં બિનતિ કરત, નાગ વધુ ઘડી-ટાં ૧
સંસંસં સનકાદિક, નંનંનં નારદાદિક;
ગંગંગંગ ગાંધર્વાદિક, ગાયત દેતાલી-ટાં ૨
સુરદાસ પ્રભુકી બાની, કીનકીન ફું ન બની;
ચીંચીંચીં ગરણ ન દેત, નાથીલી જોડાલી-ટાં ૩

પદ. ૨ રાગ ધ્રુપદ.

જાંસુરી બલઈ જાન, રંગસે મોરારી; કેફ-
જાંસુરી કી ધુન સુનત, રાંકરડી તાલી છુરી;
જેદ પદ ત લૂલગાયે, બ્રહ્માબ્રહ્માચારી-જાં ૪

જાતપાલકે જીવમોહે, મોહે પંછી તારી;
 ગોકુલકે ગોવાલ મોહે, મોહી જીભનારી જાં
 તમુના તપકીત રહ્યો, સુધના સંતારી;
 સુરદાસ મદન મોહન, ત્રીન લોક ત્યારી જાં

પદ. ૩ રાગ માઝ.

દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે, ક્રોધે તરીરે જા
 ન ક્રોધે તરીરે. દધી સુત બદની ક્રોધે તરીરે
 દેકા લેત જંજર ખીજી ખીજી જીતતા રાસ
 રંગ સાથે તરીરે. દધી સુત નારી રાગે સોડી
 પાય ફીયો મન મોહન. રાલેકર માણી બેય
 ધરીરે. દધી નારી ગાડી ગ્રાસ ફરગઈ રા
 ઘે. રાધે ચતુર ખરીરે. દધી નારી સાત
 ફરી ફરી જે રોશ જાગો. રાહરૂત્ર માણી ફી
 બેડ ધરીરે. દધી સુત નારી રાસુર ફહે પ્રભુ
 જે ખીધ દેખી. રાધે પાય પરીરે. દધી નારી

પદ. ૪ રાગ ખિડાગ.

હરિ વિમુખકો સંગ, તબ મન હરિ વિમુખકો સં

गाढ्याङ्गी संगत कञ्चुधि विप्रेततापडतल
 लनमेंलंग तातलमन हरीचिमुजकेसंगताटेकु
 शाङ्कट कुं कया कया सुनावे ॥ मुरष मोडे नग
 गापा रीगाए पाणीजाए नलेहे ॥ नीत्यक
 रे सतसंग तातलमन हरीगारा कागकुं कया
 कपूर युगावता ॥ ध्याननाह्नतगंगाज
 रकु कवा जग र को लेपन ॥ भ्रुकट जालूष
 एजंग तातलमन ताउावसीयलकुं पय
 पान पितायल ॥ वीष नतनेरे लोरींग
 ॥ सुरकुहे प्रेल्नुकाली कामलीजा ॥ यडेन
 दुब्ने रंग ॥ तातलमन हरीचिमुजकोनाहा

रसाजी.

धधि सुतके नीये जसे ॥ मोती सुतके जीया
 सो मंगे फीननायका ॥ राम करो जसरीरि
 तरणी तरीबाने तले ॥ तरणी फो प्रणामा
 नजहम वुभकु हेतहे ॥ जेम कुहे घनरामा
 हसत कहा याहे कहा ॥ हजने को मय कुर ॥

યા બતાવેંગે ગરોળા યુ મારયો ચ્યાનુરાગ
 રેરે ચંદ મન્નથ ન્નાા ખ્રહ સંનેગનફીત ॥
 વે ફરપે ચીતો લીખ્યોા વેચ બન્નવીખીત ॥
 ડુહો ચંદ છંદ પદ સુરે, ડુહો ખિહારીદાસ
 યો પાઈ તુલસીદાસફી, કેરીવકુવિતખિલા

સ. ૫

તુલસીદાસનાં પદ.

પદની રાગખીણ

લલનકો પદિમાન, જોસો ફરિ લલનકો પદિ
 માના નલ તરે પારીનાં નાજોસો ફરિ લલ
 નકો પદિમાના રેકા ચલત તારા ને ચલ
 ત મંડળા ચલત રવિ રાશિનાં ના દાસ
 ધ્રુવકુ જીવીચલ પદવીના રામકે દિવાના ॥
 જોસોના પા જંધમ લીલડી જનત શુનક
 ાચલ ત નત ખિમાના ઊંચ પદ વી ની
 ચ પામીના ચાગતે નીશાના જોસોના રાસ
 ચનકે દરી રીશ છેદેા ફર ગ્રંહે સારંગ પ્રાના

वीलीषण्डं लंकदिनो॥ लक्त पोताडेन
 नाजेसो॥ ३॥ निगमन्नदी साष्णपुरे॥
 सुनो संत सुन्नना॥ दारस तुलसी सरन
 गाजे॥ राजी जेलगवाना॥ जेसो गाठ
 साप्पीजो.

पारसमणिके संगथी॥ इयन लठ तरवारा
 तुलसी जिनमे तीन रहे, धार मार जादर
 सजन दियो गंगा रहे, सजपथर साखीगराम
 सजयनस्पति हे तुलसी, नके हरे रामार
 दया धरमको मूल रहे॥ पाप मूल जनिमान
 तुलसी दया न छांडी जे॥ नजलग घरमें प्रानउ
 परधन पथर ननीये, परस्त्री मात समान,
 जेते करे हरि नहि भीजे, तो तुलसी दासन मूल
 तुलसी तरीयारंकी, जपनी रहे नको य;
 हे करीनी रहे जपनी, जंत दूने ती होय
 यीत्र कोरं धारपर, लठ संतनदी लीड;
 तुलसी दास यस्त घने, ती नक करे रघुवीर.

(८)
 पृष्ठ २ राग जिहवाङ्ग

मोहनी मन हरणामाया मोहनी मनहरण
 तायंयल यपल जीरिगात्सोपन तसजलस
 रंगधरणाभा या मोहनी मनहरणाटेकाली
 कामजाण विजिहीमारे तदुपेनांता चरणा
 लोगी ज्ञा सजपीसजाते तान्नेश्रीयाचरीकर
 एताभाया मोहनीतरा रीषेरांकर धम्ज
 ह्मा तानारधजनसे हरणा हास्ततुलसी
 लाग्यजिघडे तागये रघुवररीरणाभायाबाउ

मीरांजाईनां पृष्ठ

पृष्ठ १ राग कल्याण

नाथि तुम ननतहो सज घटकी त मिरांलज्जि
 हर पेरगटकी तानाथि तुम ननतहो सज घटकी
 नहो धोई मीरां देखे समराणी तो पुनन
 तसीतापलकी साखंगराम दु तुलसी यड
 वेता तो लाल तीलडु जीमे टीजकी तानाथि

રામ મંદીરમાં મીરાં બાઈ નાચતા તાલબ
 નવત ચુટકી ૥ રૂમ રૂમ રૂમ રૂમ જાલત ધુ
 ઘરા ૥ તાલ તલત ધું ઘટકી ૥ નાપિતુ મા રા
 વીખના પ્યાલા રાણા ૥ જો લે જ્યા ૥ રસા ધુ
 સંગત સીરાં જાટકી ૥ ફરી ચરણા મૃત પીંગ
 ઈ મીરાં ૥ જામૃતકી ને સી ઘટકી ૥ નાપિ ૩
 સુરત દોશ પર ચલી જો ધારો તો રીરગા
 ગર પર મટકી ૥ મીરાં ફે પ્રલુ ગીર ધરના
 ગુણા ૥ સુરતા ચલી ને સી નટકી ૥ નાપિ ૪

પદ ૨ રાગ સોરઠસાંમેરી

રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ પ્રલુ ૬
 લાલ રાજે રાણા ૥ ટેકા ફોઈ તો ફેરે
 મીરાં નઈ રે જાવરી ૥ ફોઈ તો ફેરે મદમા
 તી રાણા ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા
 ૥ રામજીજો લાલ રાજે રાણા ૥ રામજીજો
 રાજાંધીને મીરાં નાચે ૥ રાણા ૥ રામજીજો
 જાણી જાણી વાટે મારા પ્રલુ ૬ પદારથ

પાતેણીને વારે મારે બનવું રાણાનું પારિવારિક
 ખર્ચ મીરાંકરે પ્રભુગીરધરના ગુણાચરણ
 કમળ ચીત રાંજો પારાણાનું પારિવારિક

પદ ૩ રાગ સોરઠ

મેં તો હરદેમાં જોળેલા રામરે પારાણાધર
 નહિં જાણું તાજાં જાણું સોનાચુડીનો
 તુને તાજાં જાણું તે જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું
 જે જાણું તુને માળવોરે તાજાં જાણું ઘોડીનો
 ની બેડેરે તાજાં જાણું માળવોરે મેં તો હરદે
 માળવોરે સોનાચુડીનો ફાર તો પદર પદર
 જાણું તો જાણું તે જોડાયળ ફાર તાજાં જાણું
 માળવોરે જાણું તો ફરી દેને જાણું
 ને દાનરે પારાણાધર નહિં જાણું તાજાં જાણું
 જાણું ફાર જાણું મોડલેરે તો દેવો મી
 રાંને હાથે તાજાં જાણું સંગત છોડી દોને
 તમને મેહલાંની ફર પદર પદર તાજાં જાણું
 તાજાં જાણું મીરાં ખર્ચ ફાર જાણું મોડલેરે

तादेन्वो राएाने हथिा राअपारतमे छांरी
 छेने तातमे वसो साधुने साथरे ॥ राएाणा
 मेंतो ॥ राअलाछरे साथीडा सांढणी राएागा
 रो; मारे नवुं ते सो डोर ॥ राएाणु तारा
 राअमां मारे ॥ पाणी पीधानो छे दोशरे ॥
 राएाघेरा मेंतो नापा मीरांने गीरधर भ-
 ज्या, नागर नंदाणु नी जेडा ॥ जार्छ मीरांके
 मारो स्वाभि राअमजीयो ॥ जेतो पुरे मारा
 मनडाना डोड ॥ राएाघेर नहीं ज्ञावुं ॥ मेंतो

पद्यः ४ राग परज.

मणे तो हरिजन भजनेरे ॥ दुरीजन दूरीरण
 नेरे ॥ गोविंदातुं प्राण हमारोरे ॥ भने नुग
 खागे जारोरे ॥ भने तो मारा श्रीकृष्ण लाने
 रो ॥ ज्नीनुं भारी नबरे न ज्ञायेरे ॥ देहेरी ते
 ते देहेरा छेरुं रे ॥ संतो ने तो धाछिने मजी

साजी.

८

मीरां हविनी जाडडी, रहेतां संत हनुरा

દુષ્ટ દુરીનન વેગળાપ મારાં સંતાં માંચ ફલુ
 રાગો વીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે, મને નુગલા-
 જ્યો ખારોરે ॥ દેશ ॥ ૧ ॥ ॥ સ્વાખી ॥ ॥
 રાણો કાગળ મોકલે ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી
 સાધુ સંતો તમે છેડી દો ॥ તમે જાંવો રાણાની
 સાથા ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ
 લાજ્યો ખારોરે ॥ રા ॥ લનવ્યું મહીયર ॥
 સરી ॥ તમે લનવ્યાં માને ખાપે ॥ લનવ્યું રા
 ણા ॥ નું મેડવ્યું, તમે લનવ્યું મેલિ ॥ ખાપે
 ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નજા લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૩ ॥ વિખતા પ્યાલા રાણો મોક-
 લ્યા ॥ દેન્યો મીરાંને હાથી ॥ જનમત સર-
 ખાં જારોગીયાં ॥ શ્રી કૃષ્ણજીએ જાલ્યો હાથ
 ગોવીંદાતું પ્રાણજ્ઞ મારોરે ॥ મુને નુગ લાજ્યો
 ખારોરે ॥ ૪ ॥ રાણી દાસી મોકલી ॥ નર્થ નુ
 જો મીરાંના મોલ ॥ મીરાં જેઠાં લનન ફરે
 શ્રી કૃષ્ણજીએ જાપ્યો ફોલા ॥ ગોવીંદાતું પ્રાણ

હમારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે તાપા
 રાણો ફીસે રાતડો તાઝ્યો ચડીયો નુપા
 ખડગ તાણી મારતાં તાતેણે દીઠાં સાતસ્વર
 પાગોવીંધા તુપ્રાણ હમારોરે તામને નુગલા
 ઝ્યો ખારોરે તાડા મનવેગી સાંઢણી સુંઢા
 ડીપમારે નવું સોસો ફોસા રાણાજી તા
 રાદેશમાં તામારે પાણી પીધાનો દોશાજો
 વીંધાતું પ્રાણ હમારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે
 રોરે તાજાસત નુગમાં ફરી પ્રીતડી તાપ્રનુ
 નિતનિત દેને દેદારા ફળ નુગમાં હવે પ્રનુ
 તમે તારખે ફરતા તિરસ્કારા ગોવીંધા તુપ્રા
 ણાજીમારોરે તામને નુગલાઝ્યો ખારોરે તાડ
 મૈયરમારૂ મેડયું, સારસરીયું ચીતરોડ તા
 મીરાંને ગીરધર મળ્યા તામારા મનના તેપુશ્ચા
 ફોડાગો વિંધાતું પ્રાણ જમારોરે તામને નાલ

પદ ૫ રાગ કુલ્યાણ.

હરીજન ને મળે મારી કુંઠે લગાવું તાપ્રનુજન

બને મળે મારી કહે લગાવું ॥ ટેકા સંતો ના સં
 ગમાં હુંડત પાઈ રે ॥ મારે પેલા જન મની જો
 જાઈ રે ॥ હરી ॥ ૧ ॥ સંતો ના સંગમાં સંક
 ટ ફરી જાં ॥ મારાં કુખને ઘણી દર દળીયાં
 ॥ હરી ॥ ૨ ॥ દાકા પિતા તાઈ જાં ધની જોડી
 ॥ જંતે કોરો લેશે છોડી ॥ હરી ॥ ૩ ॥ સંત સા
 રીયાં ને સંત મહીયરીયાં ॥ મારે સંત તે
 તારે પરિયાં ॥ હરી ॥ ૪ ॥ મહિયરની મરજ
 ઘામેલી ॥ મારા સંતોની જાંધી છે જેલી ॥ હ
 રી ॥ ૫ ॥ જાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
 ॥ હું તો ચરણ કમળ ચિત સાગર ॥ હરી ॥ ૬ ॥

પદ ૩ રાગ માલુ.

મોહ ન લાગત પ્યારા ॥ રાણા ॥ મોહ ન લાગ
 ત પ્યારા ॥ ટેકા ॥ નકી કલાસે હાલત ચાલત
 ॥ જોલત પ્રાણ જાધારા ॥ તી નકી કલામે
 રાજ જુગ જુલ્યો ॥ જો હી પુરુષે ન્યારા ॥ મો
 હના ॥ ૧ ॥ તુ મહી જુઠેને જમહી જુઠે ॥ જુઠે

जे शब्द पेसारा ॥ स्त्री पुश्वको संबंधनुहे
 तो दूख्यो हैयो तुमारा ॥ राणाणु मोहनार
 ॥ तुमही क्वो जरयंगा इमारी ॥ इमकुलगा
 जो कारा ॥ दोरी अह्मां उमां व्यापी रहोइ ॥
 सो नीबवर इमारा ॥ राणाणु मोहनार ॥ ३ ॥
 साणु पीतांबर मोतनकी भाणा ॥ लेछ अ-
 गनमें नयारा ॥ छाप तीलड तुलसीनीमा
 ला ॥ साधु संग निस्तार ॥ राणाणु गाहा
 मीरां जाछे कहे प्रलुगीरधर नागर ॥ रारणुको
 श्रीरद संलारो ॥ हरीके ललन जिनालेही
 न जो जे ॥ धीक मुनरा ॥ लनमा रा ॥ राणाणु
 मोहन लागत प्यारा ॥ पं

पद ७ राग गोडी.

जरन करेछे मीरां रांडी ॥ जित्नी जित्नी जरन
 करेछे ॥ टेका भाणीधर स्वाभि भारे मंदिरप-
 धारो ॥ सेवाइदुं दिन रातडी ॥ जित्नी जित्नी
 दूखनारे तोराने दूखनारे ॥ गनरा ॥ दूखनाते

झर झूल पांझरीं गिल्ली गिल्ली गारा झूलनी
 ते गादीने झूलना ते तकी गारा झूलनी ते पा
 थरी पछे डी गिल्ली गिल्ली गारा पय पछवान
 ने मीठार्थ मेया ग सेवैयाने सुंदीर हरिं डी
 गिल्ली गिल्ली गारा पय पिंग सोपारी जे लयी
 तन वाझा गारा थायु नाथी पांन जी डी गिल्ली
 गिल्ली गारा पा सेल जी छावुं ने पासा भंगावुं
 गार भवा ज्ञायो तो ननय रात डी गिल्ली गिल्ली
 गारा ज्ञाई मीरां इहे प्रेनु गीर धर नागर वा
 जारा तमने जेता मां ठरे ज्ञांझरी गिल्ली

पृष्ठ ८ राग देशी झेर

मुझ डानी भाया जगिरे मोहन प्यारा गटेक
 मुझ डु मे नैयुं तां ग सज्जन गुण थियुं जां ग
 मन भां रहुं न्यां रे ग मोहन प्यारा गरी
 मुझ डुं जेवाने माटे ग सही डी धुं रीर साटे
 ग डी हुं तो सुधी बाटे रे ग मोहन प्यारा गारा
 संसारीनुं सुझ केवुं ग ज्ञां जवाना नीर नेवुं ग

ते तो तुम्ह दूरी देवुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ उासं
 सारीनुं सुख डायुं ॥ परणीने रंजयुं पाछुं ॥
 तेने हुं तो रीद न्नयुं रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ४॥
 परणुं तो प्रीतम प्यारो ॥ ज्ञजं सोहागमरो
 ॥ में तो हर सा ह्यो तारो रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ५॥
 मीरां देहे जलिवारी ॥ भने जेह आवी तारी ॥
 संसारपी रही न्यारी रे ॥ मोहन प्यारा ॥ ६॥

पद. ८ राग हल्याण.

आवत मोरी गलीयन में गीरधारी ॥ में तो
 छुपे गार्ह जाल्की भारी ॥ आवत मोरी गली
 यन मे पाटे ॥ १ ॥ सुं जल पाघ डेसरीया न्नभा
 ॥ छिपर दूख हन्नरी ॥ भुगट छिपर छत्रजि
 राने ॥ २ ॥ णकी छजी न्यारी ॥ आवत ॥ ३ ॥
 डेसरी गीर दरी गार्ह कोलेंघो ॥ छिपर जं-
 गीयां हे तारी ॥ आवत देजी कश्म मोरा
 री ॥ छुपे गार्ह राधे प्यारी ॥ आवत मोरी ॥ ४ ॥
 ॥ मोरे भुगट मनोहर सोहीजे ॥ नयनी की

छप्पी न्यारीगा गले मोतनही भालजिराने
 गायरन इमल जलिवारीगा भावत मोरीगा
 डिल्ली राधे प्यारी अरन करतहेगा सुननेक
 ममोरादीगा भीरां कहे प्रलुगीरघर नागर
 गायरन इमल परवारीगा भावत मोरीगा

पद १० राग भाङ्ग

नहिरे विसाङ्ग हरीगा अंतरमांथी नहिरे
 विसाङ्ग हरीगा रामजी सुरतना रामजी-
 यारेगा नेतामां नगर हरीगा अंतरमांथी
 नहिरे विसाङ्ग हरीगा राधे गोदुल छतम
 पुरांने नगरीगा ते जिय लुभनां लरीगा अंत
 रमांथीगारा प्रहते वनही कुल गलनमेंगा
 गौधेन आशे हरीगा अंतरमांथीगा दुगल
 जलुभनानां नीर लरवा गथांतां गावाला
 सीरपर गागर धरीगा अंतरमांथीगा डाहा
 थीने घोडा भाल पन्नतागा तारी रंगे नआ
 वे लरीगा अंतरमांथीगा पेगा भीरां आछिहरे

प्रलुगीरधर नागरा वरतो वीठलने वरीरा
अंतरभांथीनिहिरे विसावु हरीरादा

पद. ११ रागसोरठ. मीरांतो.

आन भारे साधु नननो संगरे राणा मा
रां लाव्य लज्यां साधुरे नननो संगने
हरीजे रामलु पाडे ते योगाणे रंगरे रा
णा मारां लाव्य लज्यां राणा साधुट नननो
संग न हरीजे रामलु पाडे लननभां ल
गरे राणा मारां गा अउ सट तीरथ संतो
ने यरणे रामलु कोटी हारी ने सो जे गं
गरे राणा मारां गा रा नींदरे ररे ते तो
नई कुं नरी रामलु थरी आंधणा अपंग
रे राणा मारां गा जाठ मीरां हरे प्रलुगी
रधर नागुण रामलु संतो नी रन भारे रा
रे राणा मारां लाव्य लज्यां डा

पद. १२ रागसोरठ.

राणा लु तो आह वेराग एछुं भारे हरी

જો લખાવો નીલ નામરે ॥ રાણાજીના મા
 રી સુરતા લગવાન સે લાગીરે ॥ રાણાજી
 ૧ ॥ સાધુ જાવ્યા પદ્મ પાદને ॥ મારો ચાર
 તંના ॥ ધુણી પાણી સ્નાયરો, જોની સ્વધાપ્ર
 માણે જનરે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું
 ૨ ॥ રાસાધુ સંગે મીરાં રમેરે ॥ જાવ્યા હાથે
 હાથ ॥ તન ચોખા મન લાજસી મારે, નૈયો
 તે ધીની ધારે ॥ રાણાજી હું તો જાદવે રાગ
 ૩ ॥ સંત હમારે રીર ધણીરે ॥ હમ સંત ન કીદે
 હા ॥ માંથે તે નવ ધરાં ઊતર્યાં રે મારે ॥ દાંડ્યાં
 તે ઊતરો સ્નેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૧ ॥ રાસા
 ધુદેખી મન હસેરે ॥ હસે મારી દેહારોમે
 રોમે રમી રહ્યોરે ॥ નેમ વાદળમાં ઝુમી રહ્યો
 મેહરે ॥ રાણાજી હું તો ૨ ॥ પે ॥ મીરાં બાઈ સર
 ખી લાડકીરે ॥ રેહેતી હરી હજુરા ॥ મીરાં
 ને ગીરધર મળ્યારે ॥ કપેટીને મન દુરરે ॥
 રાણાજી હું તો જાદવે રાગાણું ૩ ॥ રાસા

પદ-૧૩ રાગ સોરઠ.

મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ ટેકા ત્નેદુડા ફોયતો ત્નેદુ પી-
 છાને સંતો ॥ ઝગમ નીગમની ખખરો લે
 ઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના ફોને ફહીએ ॥ ૧ ॥ ધીંગે
 નીર ત્નેઈને માંહી નહીં ધરે ॥ એ સંતો ॥ કાંઠે
 ખેઠા ખેઠા સાહીએરે ॥ ત્નેદુ પિના ઠારા પા
 રકાંચે રૂપે ત્નેઈને નડગાપિયે સંતો ॥ જુતી
 ખાજીતો ત્ને શો હારીરે ॥ ત્નેદુ પિના ઠાડા
 બાઈ મીરાં ફે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ વાત્સા
 થરાણ કમળનાં સુખ જાં લેઈએરે ॥ ત્નેદુ પિના
 ફોને ફહીએ ॥ મારે હરી તનન્યાની છે વેળારે ॥

પદ-૧૪ રાગ સોરઠ.

બાઈ મને મળીયો તે મીત્ર ગોપાળ ॥ નહીં ત્ને
 ધિં સાસરીએ ॥ સંસાર માત્ર સાસરૂં મે
 ખર વૈકુંઠ વાસ ॥ લક્ષ્મણો રાજીનો ચુડલોરે મે
 તજી જો ॥ છે તેનો પાસરે ॥ નહીં ત્ને ધિં સાસ-

ચીજે તો સાસુ તે મારી સુત્રી તફીજે ને
 સસરો પ્રેમ સુન્નણા જોડે ને સજ્જનુગ મો
 હી રહ્યો રે તાજીજી મોહીતે બ્રહ્મ પ્રમાણા
 નહીં જાણિંગારા મારા હીજે રને ઘો દીકરી રો
 ઘોનુ રાજકુમારા ને જનુજા જનુગ જીવન્યો
 રો મારો નાયલીજો નિરધારા નહીં જાણિ
 સાસરીજો તામારા સ્વામીને નઈ જોમક
 હે ને રે તા ધીરજ ધરજે ધ્યાન તા ફરજે ડીમી
 રાંખાઈ વીનવી રે તા હપે ફરી ન લેડી ગરજા
 ધાંજા નહીં જાણિ સાસરીજો તા

પદ-૧૪ રાગાખીહાગગોડી.

જખધુ જોસો જ્ઞાન ખીચારી તો મે કોન પુ
 રખે કોન નારી તા જખધુના સસરા હમા
 ર જોરી જરસડા તા સાસુ ખાલકું મારી તા
 પેજીજી હમારા પાલનીજે જુલે તો તા હમહી
 જુલાવન હારી તા જખધુ તા તા બ્રાહ્મણ કે ઘ
 રનાહાતી ધોતી તા ગોસાંઈ કે ઘર ચેલી તા

ફલમા પડ પડ લઈ છે તુરકની પાખા ખેરભ-
 ત જોડીલી ॥ અખધુના રાત્રી હમખહી
 લે નહીં હમેભઈ ॥ પુતર ભન ભનહારી ॥
 કારી મુડી કા કોયલ છોડે તો ॥ હન્નુબે મેં ખાલ
 કુંમારી ॥ અખધુ ॥ ડા નહીં ભનડિં પીઝરીએ
 ને નહીં ભનડિં સાસરીએ ॥ પીડિભુડી સેભ
 સમારી ॥ મીરાંખાઈ કહે પ્રભુ શીરધરનાજર
 ॥ તો ભેતમાં ભેત મિલાઈ ॥ અખધુના રા

ફીરતભ રાગ સોરઠ.

લેતાં લેતાં શ્રી રામભુનું નામરે હો; લોકડીયાં
 તો લાભે મરેછે ॥ લેતાં લેતાં ॥ શ્રીખટેકા ॥
 ફરી મંદીર ભતાં પા વલીખારે દુઃખે ॥ ફરી
 ખાપે સાદું ગામરે ॥ લોકડીખાંતો લાભે મરે
 છો ॥ ॥ ઝઘડો ધાયત્યાં દોડીને ભયરે ॥ મુડી
 ને ઘરનાં કામરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ત્યાંડલ
 વૈયા ગુણકા નૃત્ય ફરતાં ॥ ખેસીરહે ચારે
 ભમરે ॥ લોકડીખાંતો ॥ ડા ખાઈ મીરાંકહે

પ્રત્નુ ગીરધરના ગુણા યેરણ કમળ ચીત્તહા

મરે તાલો કડી જાંતો લાભે મરે છે તાજા

સાષ્ઠીઝો.

મીરાં કહે જો રાણાજી શરો નથી લગતા તા

મા રાજ પાટને રીધી સરવેળા જંતે ન જાયે

કામા પા મરણ તણી રીર ગાજી પાનો જ

ત કાળ નીરિાના યેતી રાકાય તો ચેતજો

જો મીરાં નીરોના રો જો સકડી મીરાં ગઈ

પાસંતો ની સંગાથિ તીરથ ફરતાં દ્વારકાં

સંતા પોહો ચી ન્યાં ની નાથિ તાડા દ્રઢ બ

ક્ષિતિ લગવંત ની પા સુધુ તન મન નીત્ય

ગીરધર રું પ્રીતી ઘણી પાજો સંત નકીરીત્ય

પાળા પુરૂષ માં પુરૂષ જની પા નારી મરં નારી

તેહા નારી પાળ પુરૂષ જની પા નારી નો તજી દે

પા શ્રી દરશન દેદારનું પા મીરાં પ્રેમ પે મરઈ

પા દરશન શ્રી રણછોડનું પા ફરતાં ત્યાં ચસ

માઈ પાડા

પદ:૧૬ રાગભરણી.

કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥ મધુરાંમાં વસે
 મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ જાયરે ॥
 જોરે કાગળમાં જાણું રૂં જાણી જાં ॥ થોડે
 થોડે ફેત જણાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી મીન
 તમારા મળવાને ઈછે ॥ જસો મતી જન
 ન જાયરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જસો મતી
 મને સુનીરે જાગે ॥ રજતાં તો રજની જ
 યરે ॥ મધુરાંમાં ગાળી જસો મતી રાંડે પ્રભુ
 ગીરધરના ગુણ ॥ ચણા ફમણ માંડે જાયરે
 મધુરાંમાં વસે મેવારી ॥ કાગળ કોણ લેઈ
 જાય ॥ ૪ ॥

જો જન જગતના યાજ્ઞે.

પદ:૧

જીવને સ્વાસ્થ્યની સગઈ રે, ઘરમાં ઘડીને
 રાખે જાઈ ॥ જાણે કહે છે જોરે જમારો, માત

મંગળ ગાઈ ॥ બેની ફેફે બંધવ જમારો ॥
 નીડ પેડે ત્યારે લાઈરો ॥ બુવને ગારી ॥ સીપ્યું
 ને ગુપ્યું જાંગાણું ને કાલ્યાવેળા થઈ ॥ જડ
 રોમાં તમે જાલડારો, જેમ લોક ફેરે ચતુ
 રાઈરો ॥ બુવને ગારા ॥ ઘરની નારી ઘડીને
 મુકે, જાંતે જાળગી રહી ॥ તોને લગતક
 ફે ફંથવળાવી, તરત જીનને ગઈરો ॥ બુવને
 સ્વા સતણી સગાઈરે ઘરમાં ઘડીને રાજે
 લાઈ ॥ ૩ ॥

પંદ્ર. ૨

પ્રાણી આ લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું
 છે સંસાર ॥ દેકા ધન દોલતને માલ જલ્લ
 ના ॥ પુત્ર જને પરિવારા તે તો તજી તમે જ
 રો ॥ જેકલ ॥ ખારો જમના મારે પ્રાણીયા
 લજીને લે ફીરતારા ॥ જ્ઞાતો સ્વપ્નું છે સંસાર ॥
 પાડિં ચી મેડીને જલજ ઝડૂખા, ગોખત
 ણો નહીં પાર ॥ છત્ર પતિ તો ચાલ્યા ગયા

૧૧ તેનાં બાંધ્યાં રહ્યાં છે બારે ૧૧ પ્રાણી જા
 ૧૨ રાણી પર ફૂલોં ફરે ફરેને ૧૧ ફે ફળ શ્રી ફળ
 ૧૩ ચારા ઠીક ફરીને એને ઠાઠીમાં ઘાલ્યો ૧૧
 ૧૪ પછી પુંઠે પડે પોફારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ ડાસે-
 ૧૫ તળાઈ પિના સુતો નહિને ૧૧ ફરતો ફુનર
 ૧૬ ફુનરા ખોરી ખોરીને જાણશે જે માલો હું જા
 ૧૭ જે હુકારે ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ જા સમરી નાનજઈ
 ૧૮ ને ચેફે ખડકી ૧૧ તે જી પર કાઢેનો તારા જાગિ
 ૧૯ મુકીને જળગારે ૧૧ પછી જંગે ઝરે જંગારે
 ૨૦ ૧૧ પ્રાણી જા ૧૧ પાસનાં કરવા સહુ ચાલી જા
 ૨૧ મળી, નર સઘળાંને નારા લોભ લગત ફે
 ૨૨ દસ દહાડા રોઈને ૧૧ વળતી મુક્યો વિસારે
 ૨૩ ૧૧ પ્રાણી ચા ૧૧

પદ-૩

૧ મૂરજો રળી રળી ફમાણોરે ૧૧ માંથે મેલશે મો
 ૨ ૧૧ પાણો પાટેફા ધાઈ ધૂતીને ધન લેજું ફીધું
 ૩ ૧૧ ફોટી ધ્વજ ફેફાણો ૧૧ પુન્યને તામે પાનેંત

વાવર્યા ॥ અંધવચર્ચી જૂટાણોરે ॥ મુરખો
 ॥ ૧ ॥ તનર્યા કોઠાર તારા ઘર્યા રેફેરો ॥ નહિ
 જ્ઞાયે સાર્યે જ્ઞેક દાણો ॥ મરે ॥ ણની રાખમાં
 રોજાઈ ગયા ફુંક ॥ કોણ રંકને કોણ રાણો
 રે ॥ મુરખો ગારા મંદીર માળીજાં મેલી ફી
 ને ॥ નીચે બઈ ઠેરાણો ॥ તોને લગત કહે
 મુવા પુઠે જીવા ॥ ઘણો ઘણો પરતાણો રે ॥ મુ
 રખો રજીરજીઢ માણોરે ॥ આંધે મેલશે મોરો
 પાણો ॥ ૩ ॥

પદ ૪

મુરખો માની રહ્યો માંડે ॥ તેમાં ફુંક જે નથી
 તારૂં ॥ ટેક ॥ રાત સારે ર નેની ચોકી કરતા
 ॥ દૂર તું નીરજાડ ॥ ચૌદ ચોકી નું રાજ્યા
 લ્યું ગયું ॥ રાવણાદિક વાંડે ॥ મુરખો ॥ ૧ ॥
 ફુંકને તો કોઈ દેખે નહીં ॥ રુખલાગે સાર
 રાવે ॥ જાવે જાની છાંયડી તારી ॥ પળીત રો
 વાંડે ॥ મુરખો માની ॥ ર ॥ હરીતલ માંહે

તજરાખો ૥ રમરણ કરો સાગ્રા ૥ લોભેત
 ગત ફે રાખો કદેમાં ૥ પ્રભુનું લગ્ન વ્યાકરે
 ૥ મુરખો માની રહ્યો માંકરે તેમાં કાંઈ જ ન
 થીતાગ્રા ૥ ૩૫

પદ. ૫

લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ૥ જાગળ વસમી
 છે વાટચું ૥ દે કાજે કદિયસતો જાપી જની
 ૥ રાન્ન મોઢું ઘનને માંથે ૥ કુશીજે નઈને
 કરવત મુકાવ્યું ૥ હરિજનને હાથે ૥ લક્ષ્મી
 ૥ રત્નત્યને કારણે ત્રણે વેથાયાં ૥ રોહી ઘસ
 ને રાણી ૥ ધૂધીને વાસ્તે રાન્ન વેથાણે ૥ લ
 રવાને પાણીરે ૥ લક્ષ્મી ૥ રાપે હેરો પરોખો
 પ્રેમનાં રે તમે ૥ સુરવીર થઈને થાવો ૥ લ
 ને લગત ફે ગુરુ પ્રતાપે ૥ રમરાપર માહા
 સોરે ૥ લક્ષ્મી રીશ તણું સાદું ૥ જાગ
 ણવસમી છે વાટચું ૥ ૩૬

દુનીયાં દિવાની ફેવારેરે ॥ તુંડીલીતોમાં
 ભરકારે ॥ ટેકા પાપભયારે જેનું પ્રગટપરોત્યા
 રો ॥ તુલાબતી ઘેર નરો ॥ ધુણી ધુણી જેની
 ડોકલદુખરો ॥ લેનારો લેઈ ખારેરે ॥ દુની
 યાં ॥ પિાશવરગમાં નથી સુપડું નો ॥ નથી ખાં
 યણીયોને ઘંટી ॥ દૂધમોખાના ભમનારાતમે
 ॥ ફેમ ફરી ખારો ખંટી ॥ દુનીયાં ॥ રાઠુંગક
 રી ધૂતવાને જાવેત્યારે ॥ હાપિખતાવાસો ભ
 રો ॥ ફ્યારે જેના કર્મનું પાનુંરે ફેરશે ॥ જેને ક્યા
 રે પુત્રભધારેરે ॥ દુનીયાં ॥ ડા ફીમીયાગરકો
 ઈ જાવી મળેત્યારે ॥ ધનને વાસ્તે ધારો ॥
 ભોભે ભગત ફેલ્લમણામાં ભમતાં ॥ ગાંઠ
 ની મુડીગમારેરે ॥ દુનીયાં દિવાની ફેવારે
 રો ॥ તુંડીલીતોમાં ભરકારો ॥ રા

હરીદાસનું ધોળ કાયાચિરો

જ્યારે જયસરમાં જોણે સતગુરુ સેવ્યા ॥ ચક્તુ

તાદેહીમાં જતા વી સોહાગી લાલાખાજારે
 ચસરમાં નેણો સતતગુરુ સેવ્યાપા રેદાપ પેરાપેસ
 મતી મધમાં વીખરી વાણીપા તેમધ્યે ઘાટજં
 ઘાયોરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરનારી
 પાખો ફંગા સોહંગરીખનાલીધી ઊઠેપા સુન
 શીખર પેર જનયરે પા સોહાગી લાલાપાર
 ઈગળાને પીંગળા સુખમણા નારી પાતરચેણી
 સંગમ પાયરે પા સોહાગી લાલાખાજારે જયસ
 રમાં પાડા પ્રગટ્યો જનુલ્લવ ત્યારે પેયુંરે જ
 જવાણુપા જજ્ઞાન તીમીર ટળી જનયરે પા સોહા
 ગી લાલાખાજારે જયસરમાં પા ઠાએકવીસ
 ફજર છસેં ઘમણા સાધે પા જનપે જજ્ઞપા ત્યાં
 તો પાયરે સોહાગી લાલાખાજારે જયસરમાં
 પાપા ખાઠે ને પોહોર ને ને ચડેરે ખુંમારીપા
 જ્યાંરે ને ઈજે ત્યાં જીવું પાયરે પા સોહાગી
 લાલાખાજારે જયસરમાં પાડા સંત સમાજ
 મ ને ને હોયરે વાલેરો પા યાદપિયાદ મટી જ

યરેાસોડાગીલાલાખારે જ્યસરમાં ૭૫
 ફેફેરીદાસ નીલ નામ નોખ્યાધીપ્રેતુલ્લ-
 તાંપ્રેતુ જોજાયાયરેાસોડાગીલાલાખારે
 જ્યસરમાં નેણે સતગુરુસેવ્યાપાટા

પ્રીતમદાસનાંધોજ. ટૂંજરથી.

ધન જ્ઞાન સમાગમ સંતનાં સંત પારસચંદ
 ન જાવના કામધેનું તે કુલપરિસ્તારાસમા
 ગમસંતનો ટેકા જોના સમભ્યામાં રે જં
 તરઘણો તરૂ પારસત્રણ પ્રકારા સમા-
 ગમારી જો પારસથીરે પારસજનેાજો
 કુપારસથી હોજો હીમાસમાગમનાજો
 પારસથી જોને લોહરણો સો વરરો તે હીમ
 નું હીમ પારસમાગમનારા જો ચંદનથી વીજ
 ઊતરે જો ચંદને જમિ જુઝાયાસમાગમ
 પારસ તલનાર જો તે સમાં પડેા ફરીતાતુ
 ફરી નવ પાય પારસમાગમસંતનો ૧૩૦ સર

વગન મોતી નહિં નીપર્ણા સહુ નારી સતી
 નવ હોય ॥ સમાગમ ॥ સરવ સેન્ય રસુ નવ
 બ્નાણીએ ॥ તેમાં હોય નેવલો કોય ॥ સમા-
 ગમ ॥ જા ॥ તાં નહીં ॥ ગુરુ નવ કીજી ॥ વંજા
 ગાય સેવે શું થાય ॥ સમાગમ ॥ કહે પ્રીતમ
 પ્રહરને લેડતાં ॥ સહુ રોગ સમૂજો ન્યાસ
 માગમ સંતનો ॥ ધ્યા

પદ ૨ રાગ ડીપર પ્રમાણે.

તું તો રામ રટણ કર રંગમાં ॥ એવું રાખી ફરી
 સાથે હે તા ॥ જવ સર જાવો નહિં મળે ॥ ખો
 ટા ખેલમાં શું રે ખુપી રહ્યો ॥ ઊઠ જાજ સ
 મેલ જાયે તા ॥ જવ સર જાવો નહિં મળે ॥
 પા પ્રાણી પડ્યેં ચમાં શું પચી રહ્યો ॥ માની
 સ્વપ્ના તણું સુખ નમા ॥ જવ સર ॥ જંતે
 રંગ પતંગ નરી ઊતરી ॥ કામી કાયા ના
 જાવે કામા ॥ જવ સર ॥ રા વીરો લૂતે તે
 નવમાં જાવી જો ॥ તું તો ફરી ન બેઠો ધમ

૥ જ્યવસર ૥ કાણ ખાશે તે ફે ફે રો ફહું નહિં
 ૥ નંધી માનતો ગાફૂલ જામા ૥ જ્યવસર
 ૥ ડાઢધન દારા થીકી ધૂળ મેજવ્યું ૥ સંત સં-
 ગ કરો ન લગાર ૥ જ્યવસર ૥ લગ્નને પ્રીતમ શ્ર
 હ્મ સ્વરૂપને ૥ એ મહિમા છે અપરમ પાર
 ૥ જ્યવસર જાવો નહિં મળે ૥ ૪ ૥

રાગ ધોળ. ૧

ડાફોર કીધી દ્વારામતી ૥ આપે જાવ્યા
 ત્વગવાન્તા ૥ ગુલર ધનને પાવન ફર્યો ૥
 રાખ્યું દાસનું માન ૥ ડાફોર કીધી દ્વારામતી
 ૥ ૧ ૥ સ્નાગર સંગમ ગોમતી ૥ સરોવર તે
 થી છે સાર ૥ જન્મ ત જનનો તંડાર છે ૥
 ધીતાં પામે ગિહ્વાર ૥ ડાફોર કીધી ૥ રા
 કુમુદા કમળ ફૂલ્યાં ઘણાં ૥ તીરે ફૂલી ફૂલ
 વેલા ૥ જનને મુજબિય જીવવા ૥ રસી જે કી
 ધી રસ રેલા ૥ ડાફોર કીધી ૥ ડાકું દીર નંદીર
 શોભીતાં ૥ જાનંદ જોઇવ નીત્યા ૥ પ્રભુ

દાસ પ્રીત્યે શું વરણવેળા રસીયે કીધી રસ
રીત્યાડાકોર કીધી દ્વારા ભતીયાજા

રાગધોળ ૨

વાંકાં લોચનવાલાતણાં નેતાં મોહુંછે
મનના હજવે હારને હરિયાહરીના મીઠાં મધૂરાં
વચનના વાંકાં લોચનવાલાતણાં નાનાં
કે સિર પાઘ હજકીવળીના કેસરવરણાં જેઠું
નાનાં ફુંડળ મધે શોભાધરે નાકે મુક્તા અ-
મૂલ્યા વાંકાં લોચનના રાઠે જે હાર હીરા
તણાના ફૂલની માળા જે ચાર ના મુગતાફ
ળની માળા ધરીના મારા પ્રાણ આધારના
વાંકાં લોચનનાડા પીળાં પીતાં ખર પેરીયાં
નાચરણે નેપૂરનંગના પ્રભુદાસ પ્રીત્યે શું વ-
રણવેળા આનંદ અંગોરે અંગના વાંકાં લો-
ચનનાજા

રાગધોળ ૩

શુભનો સાગર શાંભળોના ફુંડળનો બેલી

દીન દયાળ હો લાલા સુખનો સાગર શાંમ
 જોવા પાડાકોર કીધી શ્રી કુવારકાં પાંખે લોચ
 ન વૈકુંઠને તોલે લાલા સુખનો સાગર વા
 શા દેવતાઈ ઉરાં ડાકોર માં પાંખે ના પાઈ-
 યા પાણી છટ હો લાલા સુખનો સાગર
 પાડા ફરતી ફૂલી જો ફૂલ વાડી જો પામ્યે
 ઉંડું સુંદીર શોભે હો લાલા સુખનો સાગર
 પાડા ઝાંઝા સાગર સરખાં ગોમતી પાડૂલી
 ફમળ ફસુંબા વાડી હો લાલા સુખનો સા
 ગરા પામે જો પ્રેમ સનેહી સંતનો પાઠામેઠા
 મેઠાશ્રી કુવાર સગાયા હો લાલા સુખનો
 સાગર પાડા પ્રીતમ પ્રભુની શોભાનેઈ
 ને પાડે જો હરખ ઘણો રો પાય હો લાલા સુ
 ખનો સાગર સાંમજો પાડા

ગારબી. ૧

ચતુરા ચાલીરે મોહન વરને મળવા સુંદીર
 સ્વરૂપે સુરતા પાડે સ્વરૂપે માં તનવા પાડે

ग्रेहपति तान् इच्छां तादृशीं प्रेमे हिमा
 णे गणवा गयतुरा यागारा जवजां तेजं
 ज्वर जोद्धां ते जजणा गप्रीत पूरवनीप
 णवा गयतुरा गप्रीतमना स्वामिनी
 संग रमवा गपुख तां इज दूणवा गयतुरा
 यासीरे मोहनवरने भजवा गदा

गरजीः २

वांसजी वगाडीरे लुवण नुमनां तीरे ग
 शुध धुध भारी सरवे लूली ग शां तप इयं
 जाहीरे ग वांसजि वगाडीरे नुमनां तीरे
 गी गौ द्येतां द्येणी लूली ग मन डेमड
 री सांजु धीरे ग वांसजी ग रा धावंतां ने
 जाणवछो ज्वां ग शुध्य रही नही शरीरे ग
 वांसजी ग गप्रीतमना स्वामी रंगरसी-
 या ग मने ते जी हण धर वीरे ग वांसजी ग ददा

रागज्यास. १

लेणारी तारी वाडी ग नम जावी जाणरी

દાહાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તાપા જો ફોત્તે
 રફોઠાં ઘેર ફરીને તા ચાળવશે તારી નાડીરે
 તાલે જાશે તારે કુટુંબ ફજિલાનું બેર નચા
 લે તા ઘરી દિન રેશે તારી માડીરે તાલે જાશે તા
 ડાડાલ્લની ઘેરીને પાંસનો ફડફો તા પાંધી
 ધીને મુકશે ફહાડીરે તાલે જાશે તા શા ફહે
 નાગર ફાંઈ ફામ નચાવે તા પેડ્યું રેશે ઘો
 ડને ગાડીરે તાલે જાશે તારી વાડી તા પા

રાગા ખ્યાલનઃ ૨

ફરી જનો ફરી ફરી જોલો તમે શાને મસ્તા
 ન થઈ ડોલોરે તા ફરી જનો તા તા બેરે પ્રાણી
 મુજે રામ ન જોલે તા નેથી લલેરો ફોલોરે
 તા ફરી જનો તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ
 જોલે તા નેતો ફુંતારનો ખોલોરે તા ફરી જ
 ને તા રા બેરે પ્રાણી મુજે ફરી નવ જોલે તા
 તે તો ફુરાશે નેગીનો લોલોરે તા ફરી જનો
 તા શા ફહે નાગર ફરે ફામ નચાવે તા તમે શા

ને છે તે તારાં ક્રોલોરે ॥ હરીલ્લનો હરી હરી જોલો ॥

ગરબી ૧

હરીના નામનું રે મેં તો જ્ઞેને માંડ્યું હારા
પ્રેલુના નામનું રે ॥ મેં તો જ્ઞેને માંડ્યું હારા
દેખારા મનામનું ભર્યું વસાણું ॥ મારે જ્ઞા
નનો છે ગજો ॥ લવસાગર છે મોરો દરીયો
પાપાર પડે તે લલો ॥ હરીના ॥ ૧ ॥ ચીત્તનો
ફીધો મોપડો મારે પારણતી છે પુણ્યાવોલો
રવું હોય તો ॥ વોહોરી લેજ્ઞે ॥ કસ્તુરી છે ફુલ
પાહરી ॥ ૨ ॥ જનું લેશો ને જનું દેશો ॥
ત્યારે તો તમે તરશે ॥ ૩ ॥ ફર્યાં ફરમ જોગવ-
યાં પડશે ॥ નહિં ચેતે તે મરશે ॥ હરીના ॥ ૪ ॥
જ્ઞેઈ વિચારી વેપાર કરી જ્ઞે ॥ જ્ઞે રખી જ્ઞે-
તો મળી જ્ઞે ॥ દાસ દવાર કો કહે ફરજેડી ॥
હરીલ્લ નથી તરી જ્ઞે ॥ હરીના નામનું રે મેં-
તો જ્ઞેને માંડ્યું હારા ॥ ૫ ॥

ગારખી. ૨

વાણીજો વણલ ફરેરે, જોછું ભેજેને મક
 લાયાા ફૂંખેજાનો સવા ફરેનેા ઘણું ઘણા
 ને ધાયાા દિવાનજીનું તેડું જાવેત્યારે, સરયે
 લૂટી ભય્યા વાણીજો વણલ ફરેરે જોછું
 ભેજેને મકલાયારીા ઘરાગવેળા ઘેલોધ
 ઈનેા જાવો જેસો ફેફે ાડાંડી માંડકોરો
 મારી ાગિલાળીને લેછે સવાણીજોા રા
 વરઘોડે ધનવાયરેા રુખપાલો લેવા ત્ય
 ાજેકે બધાનું શું જેગલુછે નાફકીરતી ગો
 ણી ખાયા વાણીજોગા ગા નાહી ધોઈતેપા
 રલે જેસોા ણીનાં તાણે રીસાંા પારકે ઘેર
 ભમવાનું હોય ત્યારે, શાણીયાં મુકેટીલાં
 ાવાણીજોા રાજા ખડું ભલેયુંને ખડું ભલેયું
 ત્યારે તો તેમરોા દાસદયારકો ફેફે ફરને
 ડીા ફૂટી ભલતથી તરરોા વાણીજો વણ
 લ ફરેરે જોછું જાપેને મકલાયારીા

દયાનરમિતનાઈનીચાણી. સાવણી.

ને કોઈ પ્રેમીજનસ જવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊર
 માં ઠરે ॥ ટેકા સિંહણ કે રૂંદૂંધ જેક જેમ સીંહ
 ના સુતને જરે ॥ વિના કંચન સફુ ધાતુ પાત્રમાં
 ॥ કુટી ખર નીસરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૧ ॥ સફર ખોરવું સાફર જીવના ખેરના પ્રા
 ણજ હરે ॥ ખારા જળજું માં જલડું તેમીઠા
 જળમાં ઠરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૨ ॥
 સોમ વલી રક્ષ પાન સુધ્ય જે ખ્રાહ્મણ ફોયતે
 ઠરે ॥ વિના વિપ્રને ધીમજ ફસાયે ॥ વેદવાણી ઊ
 ચરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે ॥ ૩ ॥ ઊત્તમ
 વસ્તુ અધિકાર વિના મજે, તપી જરથન
 સરે ॥ મજા લોગી ખગલો મુગતા ફળાદે
 ખીચંચ નવતરે ॥ પ્રેમરસ તેના ઊરમાં ઠરે
 ॥ ૪ ॥ કોટીક સાથન પ્રેમ વીના, ॥ પુરૂષોત્તમ પુ
 રુષ ન દૂરે ॥ દયા પ્રીતમ શ્રી ગોવરધન ધર ॥

પ્રેમ ત્વક્રિતયે વેરે પ્રેમરસતેનાજિરમાંઠેશોધ

રાગવેળાવર. રામાયણમાંથી.

હૂતજાણ્યો જ્યેદ દોડતો ॥ રાય રાયણ પાસે ॥

શીરા નામી પછી ખોલી જો ॥ કેમ જોગ જવાસે ॥

હૂતજાણ્યો જ્યેદ દોડતો ગણ ॥ રામ લક્ષ્મણે ॥

ઘડ ઘેરી જો ॥ રાધે સુગ્રીવ સંપે ॥ હનુમાન ॥

નની હાડ વાગતો ॥ માંડ દાણલ કંપે ॥ હૂતનાર ॥

અંજડ લેણે તોડીયું ॥ રાય નનકને દૂરે ॥ ત્તે ॥

ની સીતા શીદલાવીયા ॥ જળદીકું તું ત્યારે ॥

હૂત ॥ ડાળાઈ તમારો જાણી જો ॥ વિ-

લીશણ રાણ જાણ્યો ॥ સ્નેધ્યા ખીન્નને રાયર ॥

ઘણા ॥ રામ સંગાયે લાવ્યો ॥ હૂતનાજા સા ॥

ગર સેતુ જાંધીને ॥ સેન્યા પારડિતારી ॥ ઘ ॥

જ વાંદર જતિ દોડતું ॥ સૌને નાખશે મારી ॥

હૂત ॥ પારે સ્ત્રશોભે રીર હાય માં ॥ ચીત્ત ॥

યજ્યું માંડને ઈંધનુરા ॥ ધનુરાં યદ્યાં રામ ॥

તો ॥ સુધ યુધ મારી ખોઈ ॥ હૂતજાણ્યો ગાહ ॥

गदाग्रही कोर्छ हुं पिमां ता कोर्छ हुं त्ता आवा
 कांगरे वांहर विंटीयो तासीतासीताजोला
 वेता हूत आख्यो ताजा लागोणे लडनो आवि
 युं ता गढ तोज्यो तमारो ता प्रलाना प्रलु यही
 आविया ता नथी वांङ्ग आमारो ता हूत आना

पद-२ रागचैषावर.

रावण हूतने दाभवे ता मती किंकर मंदा ता
 म गद्दी जावी शुकर ता जही जेठाछे जंदा ता
 रावण हूतने दाभवे ता ता जल्यो दण्डे वांङ्ग
 रनु दैभीने ता शु शोये जल्लागी ता अहन्ता तो
 डिपर गडगंडे ता रुद्धां त्रजाकु वागी ता रावण
 ता रा ननकने घेर राभे नय कर्षो ता राम घेर न
 यमारो ता लाव्यो सितरने हुं संक मां ता वंङ्ग स्या
 मी हुं तारो ता रावण ता उं हुं लकर ता जड जंघ
 पो ता लीड लं नन लार्छ ता क्षण रण राक्षस
 रोषरी ता कुरे घारी हुवाँछ ता रावण ता चारो तु
 व्यां धीतेले शु ययु ता जापण जांधी शु रामा

लक्ष्मणने मुरछाड्छा मांछे रावणनामा
 रावणापापादणरे वांछरे देखी रेगु डखोएलारे
 लडगड मांथेएरास्त्र जंजार गति घणो
 पाप्मजिया पडीरेगु पाथेएरावणापाडा घनुरा
 घनुरा तोरुं रामनुगासर सांधीने मांछेएरा
 दाने ग्रही रेगु सागरे पाथीर मनमांही घाहा
 रावणापा लडने देखीने रेगु लडकीजेएरा
 दायो किंकर कहीजेएरा प्रलाना प्रलुने हुं तो
 नहिं नभुं सत्यवाणी जे लहीजेएरावणाए

पद-३ रागधेणावर

मंदोदरी स्वामिने कहै सुणी सरवे पयना
 लडत पतिने न्हाय्या नहीं नीरजीने लोयं
 ना मंदोदरी पासीता सतीने शीदवावी
 ज्ञा पा दुष्ट जुधि जे दाषी पा परहस्युं पुन्य ते
 दीननुं इडीरीत न राणी पा मंदोदरी स्वा
 मीने पा रा नोहोती ओट नाथ नारीनी पा
 पुत्र पुत्री जपार पा शाकारण जे साधयी पा

જાવ્યા સીતા જનનારા મદોદરી ગામનું
 ધ્ય નથી જોરામ ચંદ્રનું સાસોળ કળા સફીત
 પા જવતરી જાતનું રસોળા કામ કોધર
 ફિતા મંદોદરી ગામ જવધ પતિને રંદુનિ
 જાતા જવધિ આવી તમારી ગયેતી રાધા
 તો ચેતને ૫ રતી મતી જમારી મંદોદરી
 પાપાળિયાની નાથે જાધેછે નાથે તેષ
 ફી નમીજે પાસીતા આપો શ્રીરામને પદે
 ની નદમીજે મંદોદરી ગામ માં કહું નેમલો
 નહીં તેથી થારો વિનાશ લંકા ગદ જોરુ
 રો જાવ્યા શ્રી જવિનારી મંદોદરી ગામ
 ઘટલું હતું જોરુ કહું ૫ ફરો ઘટમાં વિચાર
 પ્રેલારી ફરના નાથે નાડીનું નમસ્કાર
 મંદોદરી સ્થામિને કહે પાટા

પદ : ૪ રાગ યજ્ઞવલ્કર.

રાવણ કહે સુણ સુંદરી ઘેલી ઘેલુ રું જોલે
 રામ લક્ષ્મણ સુણ માં હડું નહીં મારે જોતો

સોપાવાણ ફેરે સુણ સું દરીયા પા કુમક ફેરે
 નફરણ જો મરડી કરડી જે ખાઈ પાપુન ઈંદ્ર
 જીત જાવશે પા રસવાલસે જમાઈ પા રાવણા
 પા રેના પતિ સાત લક્ષે પા જિતિ જિગ્યાજ
 પારા દાનવ માનવ મારશે પા રામ સેન્યાસં
 ફારા રાવણા પા ડા રચ્ચર્ગ મૃત્યુ પાતાળ માં
 જાણવરતે જમારી પા નાક છેલું મારી બેનનું
 પાતે તો નણદી તમારી પા રાવણા જાન નકરું
 તા બેઈ તી હતી પા રામે ત્યાં પકી લીધી પા તેરે
 દિવસનું વેર છે પા માટે ચોરી ન કીધી પા રાવણા
 પા ડું નહિ રામ દેખીને પા ફામ ફઈ જો જો
 રા રાત્રી ત્રાવે સન મુખ મરું પા પામું પદર ન
 સારા પા રાવણ ના ફા મરણ પતાં રોરણ પામ
 રું પા લંકાં નતા માં જડશે પા વૈકુંઠ પદવી પામું
 પા જમ કિંકર ખડશે પા રાવણ ના જા જિવિ નારી
 ને હું જો જાણું પા દેહ ધરી મુજ કાળે પ્રત્નારો
 કરતા સ્વામિને પા સ્ત્રીતા જાપું ન જાળે

રાવણ કહે સુણ સુંદરી તાટા ,

પદ્મરાગ કાઢી.

કાયા નગરી નીચી રે તારવના ક્રેમ રાડું ગણી તારુ
 મુગમથી લ્લણો રે તાવસે તે માંની રંગન ધણી તારે
 કાઢા જાદુ લૂત ખેલતો, પંચતત્વ નોષે કારી તાજા
 ઘરનો કોઈ પારન પાને તાજા વસે છે જીવિનારા
 તાપાન નંદા તારો તાજા રુધો મહા મળી તાકાયા
 તાપાચંચળ ચપળ મન વસ્યું છે તારવ તારુ સ
 રદારા ધણી છે પોતે કાયા નગરી ને તાજી-
 લ્લ મેના ચોપદારા તેને જીતવાની રે તાર
 કુને તો જારા ધણી કાયા નગરી તારા મન
 તમતને મોટા ભ્રમ લૂત તાજુ થી નીરમળ
 થાયા સતત ચીદાનંદ માં લીન પડે તો તારુણ
 ગોવીંદ તા ગાય તા જાહો નીરો સમરે રાસુ
 રતી નીલ નામ જાણી તા કાયા નજા કામન્ય
 નામ ને ને નિશ્ચય મુછે તા સસય નિદાસે થા
 યાસ કાઢી જાહુનો શિશ્યો છે ને તા તપી જાધા

શુભન્યા પ્રત્નાશંકર કહે છે રે, ગેતો સરવે ચી
તમાં ચણી પાડાયા નગરીની રેના જા

પદ્મ રાગ ધોળ.

ગુરુ ગમથી મળશે રે ॥ ઘટમાં ચ નીલ નામી ॥
જન્ય સાધનને તનુ જે રે ॥ મહા પદને પામી ॥
દેહ રૂપી દેરામાં રે ॥ ઝળકે છે ને તી ॥ નામ
નીરાની ન્નણો રે ॥ નીરમળ લેમ મોતી ॥
દસ દરવાજા છે રે ॥ તો બલ ત્યાં વાળે ॥
જનકળીત પુરૂષ જેઠારે ॥ જ્ઞાનંદમાં ગાળે ॥
પરબ્રહ્મ પુરૂષોત્તમ રે ॥ ન્નણો જનકોઈ ॥ ઘ
ટો ઘટમાં વ્યાપક રે ॥ સમલુને જ્ઞેઈ ॥ ફરતુ
રી મૃગ પાસે રે ॥ ન્નણો નહીં ચરતાં ॥ જનકળ
ખોયો જનભારો રે ॥ સમને નહિં દૂરતાં ॥
મીન જળમાં તરશે રે ॥ મ ન માં ચ ઊદારી ॥
પાકોણ બતાવે તેને રે ॥ ગમ જ્ઞાપે ખાશી ॥
ગુરુ મળે ને સાચારે ॥ સમજવે પ્રીત્યે ॥ ના
મ બતાવે નીરમળ રે ॥ રૂડી જાળી રીત્યે ॥

પર ત્ના રીંદર પ્રીતે રે, ॥ ગુફનો રસ ગાયો ॥
ચીત્ત માં યેતી લેઈ જો રે ॥ ઘટ માં ઘર પાયો ॥ ત્તા

મનને શિખામણની ગરબી.

હરી લલન તપિના, ફુજ દરિયા સંસારનો પાર ન
જાવે ॥ ॥ જો રાગા ॥ ॥ મન સુખાનુ, શિખા-
મણ ફુલ ધુ તે સાચી સાંભળો ॥ ઠરી ઠેકાણે, પ્ર-
ભુને લલતાં તલશો સરવે જાંબળો ॥ ટેકા
ડગમગતું મન સ્થીરતા સ્થાને ॥ ગુણગો-
વિંદના મરવા ગાને ॥ પ્રેમી નતને ખાલો પાને
॥ મનનારી ॥ ધંન ધંધામાં ઢોળી ધીધું ॥ વીષિ-
યા રૂપી તે વીષ પીધું ॥ જો કામ ઘણું કાયું ધીધું
મનનારા ॥ ઘટ કાચામાં જન્મત લરીયું ॥ ફટ
ફુટેથી પછી વીચરીયું ॥ ફરી ફુસંગ કારન નવ
સરિયું ॥ મનનાડા ॥ જા ખેલ ક્યો છે જટ
પટીઓ ॥ નિત્ય જાવર દાથી તું ઘટિયો ॥
ચીત્ત યેતીને ખાલે ચટીયો ॥ મનના હાતું
માયાને કાયા મોહ્યો ॥ તેં નજ પતિને ના

જ્ઞેયો ૫ હાથે આવ્યો ફિરજો ખોયો ૫ મન
 ૫ ૫ સજી ઈંદ્રિયો તુલવરાવરતે ૫ તું ચાલે
 ત્યાં આવે સરતે ૫ તું ખૂડાડે સાગર તરતો
 મન ૦ ૬ ૫ ત્વલા તત્ક ગયા આગળ તાપી
 ૫ ડૂડી રીતી તેં નવરાખી ૫ તેં માયાની મ-
 દિરા ચાખી ૫ મન ૦ ૭ ૫ અનુઠામાં સાયું
 લે ન્હાળી ૫ ફરિનામ તણી આ જ્ઞેધાણી ૫
 પ્રેતારાંકર પ્રીતિ આણી ૫ મન સુખાણ,
 રીખામણ ફુંછું તે સાચી સાંભળો ૫ ટા
ગરખી.

ગોપી તું તો લાડ સઘેલી રે ૫ વેળા સર પાને વે
 ફિલી રે ૫ ટેકા ગોપી તારા શું છે મનમાં રે ૫ યા
 લો મારો તેડે છે વનમાં રે ૫ ગોપી ૫ સહજુડે
 તું પેહેરે સુરંગી રે ૫ ઊતારીને મેલજે રંખી રે
 ૫ ગોપીના ફંચુવો તું પેહેરી લે લીલો રે ૫ વા-
 લો મારો છેલછખીલો રે ૫ ગોપીના મુખલ
 ડે તું ફરી લેને મંલન રે ૫ આંખડી જ્ઞેતું ફરી લે

ને જાંબનરે ॥ ગોપીના બાંધડી જો બાંધી
 લે બાંધુરે ॥ તીલક તું કરી લેને તાંબૂરે ॥
 ગોપીના ઝાંઝર તું પેરી લે ચરણેરે ॥ ફલ
 દૂત ઘાલી લે ફરણેરે ॥ ગોપીના વાસુંડી તું
 વેણને વારી લેરે ॥ સેંધે તું તો સીંદૂર સારી
 લેરે ॥ ગોપીના દિસે છે તું જાતિ રૂપાળીરે ॥
 નાકે તારે ઘાલી લે વાળીરે ॥ ગોપીના મુ-
 ખડે તું પાનને ચાવીરે ॥ તું તો મારા વાલા
 ને ત્વાવીરે ॥ ગોપીના પેરી લેને જો કાચળ મો-
 તીરે ॥ રાધા તારી વાટડી જો તીરે ॥ ગોપીના
 ગોપીર સપીવાને ચાલોરે ॥ તેડે નંદા નંદ
 નો ચાલોરે ॥ ગોપીના નર સૈંયાનો સ્વા-
 મી છે રૂડોરે ॥ પેરી લેને જાંબડુડોરે ॥ ગોપી

પદ ૧

નાંધે તું મન્નન તહો સજ ઘટકી ॥ જો રાગા ॥
 નારી કરે ગરબ હૃત્યા ફદી ફોઈ ॥ તેને પાપે
 તે પાંચણી ફોઈ ॥ નારીના કંધ તણું કાંઈ ફ-

હું ન માને ॥ તેની ગતી નુજો બેઈ ॥ ખા-
 જા પાણમાં બાજા રંડારો ॥ સુક્રીત સરવે
 ખોઈ ॥ નારીના ॥ સાસુની સાથે સુંઢે ને
 જાલાગી તે ॥ પુરવે જનમ રહે રોઈ ॥ સંકટ
 લોગવે સુખ નદેખે ॥ જંતે અધમ જની
 સોઈ ॥ નારીના રા ॥ હાકે મ પઈ તે સાંચ સેના
 રાને ॥ ધણી નાખશે ધોઈ ॥ જંતે તે તરત
 રકમાં જશે ॥ લોગવશે રોઈ રોઈ ॥ નારી
 ॥ ૩ ॥ ગોર ગુરુને ને જાણ ચઢાવે ॥ વ્રત વ્રતી
 નાંખે વગોઈ ॥ પ્રભા પ્રભુતેનો ॥ પાર ન સાચે
 ॥ રૌ રૌ નરકે સધાઈ ॥ નારી ફરે ॥ રા

પદ-૨

પામે પ્રાણી પુન્ય શાળી સુખ સરવે ॥ નેના ઘ
 રમાં નથી જાતિ ગરવે ॥ પામેના ટેકા ॥ તરવા
 રી સુન્ન સંપ મગાંમાં ॥ રામ રે રૂંડે પરવે ॥
 ભક્તિ વંતતો પુત્ર લલાછો ॥ કામ રીજુને ફર
 વે ॥ પામેના રાધામધરાય નવાહન ધીંગાં

ઈત્ત કોટી જોખરવે ॥ જીવન મુક્ત નણાય
 નગતમાં ॥ સંકટ નહિ કાંઈ મરવે ॥ પામે
 ॥ ૩ ॥ સંત સેહેર સુયાસ સુગંધી ॥ સત્ત સં
 ગમાં મન દરવે ॥ ફૂળ મૂળમાં લક્ષ્ય પિયેલા
 ॥ પ્રભા જો ધન્ય જયતરવે ॥ પામે ના હા

પદ ૩

કાયા તારી કાચી બેવો કુંભ મારી ॥ તેં તો મા
 ચાલી મદિરા ચારી ॥ કાયા તારી ગાટે કા
 રામ કૃષ્ણ બેણે લલન કુરુપું નહિ ॥ તેનું મુ
 કો મુખ ડારી ॥ જાંત સમે કરું કામ ન જાણે
 ॥ ડાયું નશે પછી કારી ॥ કા ચાના પાના
 મનાવ નીરાન સમજી જો ॥ ગુફુ જીવ્ય
 છે શારી ॥ લવ સાગરમાં તે પાર જિતારો ॥
 પાપ નાખે સફુ કારી ॥ કાયાના રાત્રી લ
 વણી લગવંતની લારી ॥ સુંસરો ચાલે સ
 પારી ॥ કાળે તે કંઈ ચક્ર ચુર કર પાછે ॥ રાવરા
 ॥ નાખ્યા પારી ॥ કાયાના ૩ ॥ માણે કમો

તી મોંઘાં મળેછે ॥ પારસ મણિકે સ્ફટી
 ॥ પ્રભા પ્રભુનું નામ છે સુંધુ ॥ બહુ બહુ
 રી છે હારી ॥ કાયાના જા

પદ-૪

રહોરે માંડું મન મોહનમાં જટકી ॥ ભેવી
 ટે નર રહે નરકી ॥ રહો માંડું મન મોહન-
 માં જટકી ॥ દેડા ॥ જનેક નનમનાં પાપ
 પ્રેન્નળીને ॥ તાપે નિવારો જટકી ॥ પરસ્પદ
 રસ્તદેદાર તમાંડું ॥ ચીતમાં જોવી છે ચટકી
 ॥ રહો માંડું ॥ રાધનધનત્વાગ્ય વરી પ્રન
 વનીતા ॥ ધનધન યમૂના જટકી ॥ ધનધ
 નરાસ રચ્યો રસીજા ॥ ધનધન જંસી
 જટકી ॥ રહો માંડું ॥ ગા રા પ્રંદાતે વનનીવા
 ટે ગીચરતાં ॥ લતા વિચિત્રત્યાં જટકી ॥ મ
 હી જારી મહીં વેશ્યા યાત્રી ॥ શીરગાગર
 ત્વરી મટકી ॥ રહો માંડું ॥ કા દિન પ્રભો છે
 જાધિન તમારો ॥ પાપે નાખો સફુ પરકી ॥

અનેક તત્ત્વને આપે ઊંઘાવ્યાં ॥ અમૃત-
ની પાઈ ઘટકી ॥ રહે માનું મન મોહન માં
અટકી ॥ ૪ ॥

— પદ. ૫ —

પ્રાણી તન જોયો પાણી પર પોરો ॥ ખરેખર
તરવ્યો ખેલ ખોરો ॥ પ્રાણી તન જોયો પાણી
પર પોરો ॥ ટેકા ફાયા ઘાડી તારી ફાર મીઠી
સે ॥ જોયો હનરી ગોરો ॥ લેખાતાં તેને યા
ર ન લાગે ॥ નમ કુંકર મારે સોટો ॥ પ્રાણી
તન ગાળા સંસ્કાર માં સારે નામ સમરવું
પાલૂખ્યાને આપવો રોટો ॥ ઘાણી પાણી
મન ધ્રુડ રાખીને ॥ ઘાણિએ ચત્તર કછોટો
પ્રાણી તન ગારા નારીને નાડી ઊંઘાવ્યાં
અહો નીશા ॥ જે રોગ સફૂંધી છે મોટો ॥
ખુજાતે માં ખડુ જન ખિયારા ॥ રતનનો પ-
ડીયો છે ટોટો ॥ પ્રાણી તન ॥ આ રુરતા ની
રંતર અંતર રાખી ॥ નિરખો રાધા કૃષ્ણ

જોડોડા પ્રેત્તારાંકર ફરે પ્રેત્તુને ત્તજીલ્યો
 ત્તજતાં રહે નહિં છોડોડા પ્રાણી તંત બેવો
 પાણી પરપોડોડાજા

ગરબી.

સૈયર શીદને વળાવો મને સાસરે જોડા
 રાજા તારબીક્રશ્નને વર્યાનો વરમા
 ગીજો જોડાબીલ તુલ્ય જોવા પેતિને તો ત્યા
 ગીજો જોડા સંખીક્રશ્નને વર્યાનો વરમાગી
 જોડોડા ટેકા જોધી જોડાંડ સોડાજ નહિં
 જિતરે જોડા વારેવારે જોડાંજ પર્ષ જયત
 રે જોડા સંખીક્રશ્નને ગીડા કાચા વરને વરે
 થી રાંડવું પડે જોડા સતસંગમાં જુડો પતિ
 જા જોડે જોડા સંખીક્રશ્નના રા મુડો જયજ
 પેહેરો તે જનુરાગીજો જોડા જોધી રાંડવાત
 ઘોડો તો લય ત્યાગીજો જોડા સંખીના રા
 મટે પીડા મારે તો પ્રસૂતા તણી જોડા ફોણ
 તેજના તે જુજને રાકે ગણી જોડા સંખીક્ર

શ્રુતેનાજાપછી પ્રીતમ તણુંતો વ્રતપાળિ
 યેજેના નેથી નનમ મરણ દુઃખરાજીએજે
 નાસંખીક્રશ્રુતેના પાપા મારાગુરુએ મીંઠ
 જસત્ય જાંધીયુંજેના દુરે છુટે નહિં એમ
 સાધીયુંના નેના સંખીક્રશ્રુતેના મીરાંજા
 ઈને જગતમાંહિંજાણીએજેના પ્રભાશંકર-
 નીચાણીજિર જાણીયેજેનાસંખી શ્રીકૃ-
 ષ્ણનેવરાનો વર માગીએજેનાજા

દોહરો.

લક્ષ્મીનંદનકૌંપે લૂપેલું, નામ રહે નવખંડ;
 રવિશશિ ભૂમિન્યાંલગિ; ત્યાંલગીરહેજ્ય
 વૈષ્ણવનાંસ દ્વાજ.

રાગધોળ.

ભુરે વૈષ્ણવ નનતે જાણીએનાલક્ષણએ
 ગણત્રીસલખાયાટેકાત્રિવેણ કિર્તનસૈ
 મરણશામનુંના અર્ચનવંદન દારેસ-સંખી
 યાભુરેનાપાપાંદ સ્તેવાને જાત્મનિવેદ

નાા પરદુઃખનો કરે ઝિપાયાાજી રેના સાચંદે
 સૌધુ ને નીંદો ન કોઈનીા નીરોલોલી કપેલી ને
 ધાયાાજી રેનાડાા જીવું હોસેા કરેથી જીવો કુહ
 ા મનંચરી કરી સઘળે જનયાાજી રેના શાઝો
 રાતૃષ્ણા રહીત જી જીજીજી ા ક્ષમા દયા વે
 રોઝ ચરો હાયાાજી રેના પાધરેમ પાળે નેમો
 હ ના ઝિપેજા માયા થકી તે દૂર પજાયાાજી રેના
 હા જીતિમોતને માનંરહીત છે ા સતસંગ
 કરેતે સદાયાાજી રેનાડાા કોમ કોધ તે વરી
 વરતાવરી ા પ્રેમે પરના તેરાંકર ગાયાાજી રેયે
 શ્રવણંજનને જીજીજી ા ા

દોહરો

ખુંધાંતો ધરતી ખમે ા દ્રાવ્યં ખમે ખનરાયા
 ઠાણ વચન હરીજન ખમે ા હરીજા ખુંદ સમા
 યા ા દગલખાન હોહોડા નમે ા ચીતાયોર
 કમાન ા એત્તા નમે ના ચીઝીજી ા નમતા
 લેતા જાતા રા

ત્નનનગરજી.૧

જોધવજી સંદેસોફેલે રચ્યામને ॥ જ્ઞેરાગ
 મગન ત્નનનમાં ચાલો નર્થજે ચુંપધી ॥ નેણે
 તાર્યો શત્તનગરતો સાધિલે ॥ જમૃત પાઈ-
 ને જમર દરીમાં આણીઆ ॥ સદ્ગુહનમ
 રે જમરાવે નીતનાધિલે ॥ મગનારી ॥ જ્ઞે
 કાંતે લક્તિ લે હરીજન નર્થ કરે ॥ તેધી તારે
 પોતાનું કુટુંબ લે ॥ દીમર બેસી નાવે પોતે
 ઊતરે ॥ તેમાં પી ન્નં પ્રાણીને વીલંબ લે ॥
 મગનગારા ॥ ફળજુગ માં સતજુગ જાજ
 વસર નાણ લે ॥ સીંધુમાં લે મ મીઠી લેહે
 રીજન્ય લે ॥ લક્તિ નો આલાનું પ્રગટ્યો
 નાણ લે ॥ જનવાળું ચોદેશે તેફનું ધાયલે
 ॥ મગનગાડા વાદ નધી વિદ્યાનો કિંચિત
 કોઈ સમે ॥ સવાદ નધી ખરસ ખાવાને
 ખાંત લે ॥ રામ ત્નનમાં રાત દિવસ રેફું
 સદા ॥ ધ્યાન ધરીને રેફું પણ જ્ઞે કાંત જ્ઞે

મગનના જાજન્ટર માયા ત્યાગી છે જાતે
 દથી પાપરખે પ્રેમી પ્રાણીનો વળી પ્રેમને ॥
 જન્ટરનું હારદ તે સહિનું જોળખે ॥ સ્યાર
 થમારે માજ્યાનો છે નીમલે ॥ મગના પ
 ॥ વારે વારે સમલે છે સરવને ॥ પોદારી
 તે કહે છે લલલે રામલે ॥ કામ ન જાવે જી
 ભું કોઈને જન્ટમાં ॥ હામદામ નીલધામ ન
 જાવે કામલે ॥ મગના ॥ ૬ ॥ રાત્ર ફરો પુર
 ॥ તો ખિંદુ જીલરો ॥ મોતી, વીજ, લજ
 ફણી, જે કપૂરને ॥ જમર, ગોદચંદન, મગ
 મદલણલે ॥ ફરીલત દાતા વીર વિશ્વમાં
 સુરલે ॥ મગના ॥ ૭ ॥ જયજ મતી જધરે
 છે સીતારામની ॥ સધરે તેથી સકળ મ
 નોરથ સીધલે ॥ પ્રેતારીંકર પ્રભુતે લલ
 જે પ્રેમથી ॥ જે સુખ તુલે તાપે નરદસ
 નીધલે ॥ મગનલલમાં ચાલો લઈ જે પું
 પથી ॥ ૮ ॥

ગરબી ૨

ઉદરની સ્તુતિ તું હરીની વિસર્યો ॥ ઊંધે મુ
 સ્તક ફૂતો પ્રાણ જાપે ને ॥ પ્રેલુએ જોડી મા
 ત પીતાને સુ પી જો ॥ મોટો પછીને મોટાં ફી
 ધાં પાપે ને ॥ ઉદરની નાથ પરનીં દા પરનારી
 નરી નુગદુ ॥ પરથાં પાનું ખાં પાણ સારતે
 લીધું ને ॥ પીધું વીધવારી વરાનારી થયો ॥
 વ્યસન પસન તેં નનમધરીને કીધું ને ॥ ઉદર
 ની ॥ રા લેરા ફલેરાતે મુખ્યો નહિં મોટો પછી
 ॥ દેરાત ને માલ્યો તું પરદેરા ને ॥ કુસં
 ગત્ય પી ફુરમો કીધાં ઘણાં ॥ સત સંગત તેં
 કીધી નહિં લવલેરા ને ॥ ઉદરની ॥ ડા પર
 ણીને તે ફરણી નૂદી જાદરી ॥ માત પીતા
 ફુરાનુ સમ પછી માને ને ॥ દયા દાન દાસ
 પાણ તે પુઝે નહીં ॥ નીરાદિત ધન રણ પુછે
 તે જાનિ માને ને ॥ ઉદરની ॥ ડા ઘર મેડીતે
 કીધી ગગને ગાનતી ॥ દ્રાચી માયા કાલ્યો કીધો

दोटने ॥ तूषणा नी तूषा तो इति छीपे नहिं
 रीज्याण नेती छिंट हेठनी थोटने ॥ जिहर
 नीगां पा जेम करंतां जुय पड्यो नं न्यमां
 ॥ लक्षित तो पछी ल्याये नहिं सत्त संगने ॥ मा
 यानी भदिरा तो भीठी लागती ॥ जेम करंतां
 गणघा मांडपुं खंगने ॥ जिहरनी ॥ दापछी
 परणो ली प्यारे तो मारे ज्ञासडे ॥ पुत्र दहे
 ज्ञा हरयो द्यारे रणरोने ॥ बहुचारू तो याद
 जुवे भरपा ताणी ॥ ज्ञांड रोदली डोसो भर
 तां भणरोने ॥ जिहरनी ॥ डा जेवुं करंतां
 भुरष भन सभने नहिं ॥ भगन लननभं
 नय नहिं कोर्छ दिनने ॥ दास प्रलाना प्रलु
 नेरी समरे नहिं ॥ तन मन धन धी धर्छने
 तुं ज्ञाधीन ने ॥ जिहरनी स्तुति तुं करी नी वि
 सयो ॥ दा

गरजी ३

सतगुरु सभखे शंकर सरवे नासरो ॥ नासे

નેથી નમનાદૂત તમામને ॥ માયાથી જ
 જગો તે હીનો ન જરે ॥ કાયા નિરમળ
 પાશે તનુતાં રામને ॥ સતગુરૂ પીત્યાર
 એદારથી પરમારથનાં જાણને ॥ સરોવર તર
 વર મેઘરાજને સંતને ॥ ગુરૂ મહિમા ગાતાં
 સો પાર ન પામીએ ॥ જનવર વાતનો જાણી
 ધોયે જંતને ॥ સતગુરૂ પારા ગુરૂ વચને
 તું ચાતુર થઈને ચાલને ॥ ત્યાં તલજે મુ
 નશાદેહની માંયને ॥ મોરાશીનો ફેરો તે
 છીડેડવો ॥ કાળજડામાં હનુ પિયારો માંય
 ને ॥ સતગુરૂ ગાગા ગુરૂ સેવા એક ચીત્તેથી
 જ્ઞારાધીએ ॥ સીધી મેથી સેવ સમાધી જન
 ને ॥ રોગદોશ તો જરો મુજ મુકીતદાસ
 છી ઈચ્છા નહિ પાશે કરવા લોગને ॥ તત્ત
 ગુરૂજ્ઞા માયાનું જાણતો મરશે તામથી
 ॥ ધ્યાન ધરેથી જાતમ રૂપ જાણાયને ॥ અ
 હ સકળ ત્રાસે પછી ॥ જાણ્યાં જાં ॥ તનુતમા

જામાં તે ફરીદાસ લાણાયને ॥ સતગુરૂ
 ॥ પાણી યન મુક્ત પવાને મતિ અતિ બનગરી ॥
 બુક્તિ થી પેછી બુદ્ધો પ્રાણી પાયને ॥ તુ-
 ક્ષિતમાં તો મન તેનું લેદે નહિ ॥ જોયો સદ્
 ગુરૂ વચન તણો મહિમાયને ॥ સતગુરૂ ॥
 ॥ સંત કૃપાજે સમરણ વાધે સ્નેહથી ॥ સમ-
 જા જમજા જાવિનારી તો દેખાયને ॥ હું માણું
 ટળતાં તો જ્ઞાતમ જોળજે ॥ હરદેમાં શ્રી
 ફરી રૂપ નીરખાયને ॥ સતગુરૂ ॥ જામારે
 સુણી શીક્ષા પરલાવામની ॥ મગૂં પઠતે મ-
 ગન લલનમાં લલવને ॥ જા જયસર તોફ
 રીફરી જાએ નહિ ॥ લવસાગરનું નિશ્ચે બ-
 ણો નાવને ॥ સતગુરૂ સમરે સંકટ સરવે
 નાસશે ॥ ૮ ॥

ગરબી-૪

તુરસોડમાં લક્ષ્મીનો મહિમા લણો ॥ સામદ
 નારદ સુરીનર શેષ મહેરાને ॥ જનઘંટાદિક

આરાધન હરીનું કરે ॥ નિગમ નિરંતર ધ્યા
 ન ન યુક્તે લેશ જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ભક્તિનો મ-
 હિમા લણો ॥ ગીતા વ્યાસ વરી રહે ગાથામાં
 ભક્તિ ગણી ॥ નામ સમરતાં કામ સરવનું
 થાય જ્ઞે ॥ ભક્તોની પાછળ તો ભૂધર ભુલ
 મે ॥ દાસ દાસના પુરૂષોત્તમ કહેવાય જ્ઞે ॥
 ભુર લોકમાં ગારી ॥ ભક્તિ કરવા મુનશ્ચ તન
 માગે સદા ॥ નરસૈં મેહે તો વંદે ચારમ ચાર
 જ્ઞે ॥ હરીનન ધર્ષને જીવતરિયા જાહેરી-
 માં ॥ નામ તેહેનાં શ્રવણે સુણ જ્ઞે ॥ વ્યા
 ર જ્ઞે ॥ ભુર લોકમાં ॥ ગા હિમો હરીનો દાસ
 ધર્ષને જીવતરયો ॥ તેને ગણી જ્ઞે નરસૈંનો
 જીવતાર જ્ઞે ॥ નિત્ય સેવા નિત્ય જોછવડિ
 તન જાહેરી ॥ ક્રમ ક્રમની કવિતાનો વિસ્તાર
 જ્ઞે ॥ ભુરના જા જીવતાનિ જ્યાતિ જા-
 તિ જાહેરી ॥ ગામ તોરણે જીવતરિયા ર-
 ણછોડ જ્ઞે ॥ દ્વાર કાં માં વાગાનેણે હોલ-

વ્યાપાર સગાઈને પુરુષા મનના કોડને પાનુ
 રત્નોકમાંના પાડાકોરમાં તે ફરીર સગાયો
 નેમણેા નેથી લિધજ્યાં રણછોડજીનાં દ્વારને
 પાલન્ક તણું પેણ તેતો પ્રભુએ રાખીયું તે
 થી ગાળીયે નરસૈનો જયતારને પાલુરના
 દાડાકોરમાં દીઠાતે ઈચ્છારામને પાલરજી
 નેને ભાવધી લણાયને પા રાધાકુંડ જાદિ
 તે જારા ખાંધીયા પા તેથી તેને નરસૈના નામ
 જાણાયને પાલુરતોડમાં પાણા સદાવ્રતમાં
 બ્રાહ્મણ સાધુ જહુ ભમે પાએમ જયતરીફી
 ધાં તે જહુકામને પા માટે ભવું મગન ભલન
 માં ભાવધી પા ફરનેડીને ફેફે પેરભારામ
 ને પાલુરતોડમાં ભલ્લિકનો મહિમા ઘણો પા

नरसींह मेहेतानी

गित्तर क्रिया.

रम्यनार

हरीनोदास प्र लोरींदर रामलबु

उपायी प्रसीधदरबार

श्रीलोचनदास रणछोड डकोरवाणा

अमदायाहमध्ये

छगनलाल भगनलाल नारीणा प्रेक्षमा

उपायी

मेडाडुं लहर आगण हरगोविंदपुशासनी

हुडानमां

संवत् १८३८

दिंमत २०७

संने १८८३

૬૮૩ નરસીંહ મેહેતાની ઊત્તરક્રિયા. — • —

રાગ હનુમાન ગરુડના સંવાદનો.

નાગર સાગર નુનાઘડનો પાધ્યાન ફરિનું
 રહે ધરીના નરસૈયાનો નિમ પાળયાના ક્રમે
 ઊત્તર ક્રિયા ફરીના દેશનાં ફાંતોર્પણીત
 ત્તિ ફરતોના ધમોદરનો ઊપારીના લાલ્લિ
 યે જોઈ વચન કીધું તેથી પ્યોતે ઊપારી
 ના માહાવત માં નઈ તપે જાવાધ્યું રીંતુનું સ
 મરણ કીધું પ્રસન પયાલોળા લયલંબન
 ના પ્રપમ દાસ દરિન કીધું માઝ્ય માઝ્ય
 રીંતુ જો મફદે છે નરસૈયો પછી માગે છે
 ફર ફરી જાખંડ રાસ દેખાડો તે મતિને
 વા નજો છે રીંડર નરસૈયો સાથે લેઈને
 જાખંડ લીલા લેઈ ખરી નરસૈયાનો નિ
 મ પાળયાના ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા ફરીના
 ફે ક્રમે તું ભક્ત ભક્ત માં પાધ્યાન સદા માં રુંધ

रनेगानेची नरने दीदी तेवी ॥ लीजानी कुवित ॥
 करनेगा वाडूडूडी नरसैंयो पास्यो ॥ शीवल ॥
 ने येरणे नमियो ॥ तम घरदानथी हुं हरि ॥
 पाम्यो ॥ तेथी हुं प्रलुने गमीयो ॥ त्यारपे ॥
 छी लालीने पोते ॥ नरसैंयो पाजे लाज्यो ॥
 ॥ तम परतापे घरान पाम्यो ॥ नम किंकर ॥
 तो नय लाज्यो ॥ गरपी वाणी गरपीथ ॥
 छितो ॥ मुजे पडी ते जियेरी ॥ नरसैं पानो निम ॥
 पाजवा ॥ क्रश्ने जित्तर क्रिया करी ॥ रा ॥
 शंत समागम सदा करेछे ॥ पंथ सजी से ॥
 वाडरती ॥ सदन सदा द्रत हरी प्रतापे ॥ घो ॥
 जी घन्नतो दूडूडूडी ॥ वैश्वयनुं यणी दंड ॥
 मणीने ॥ नृत्य करे नरसैं मेरेतो ॥ आ ॥
 ज्यवर आवे नहीं करीने ॥ मुजेथी जेवुं ॥
 इ हत्ते ॥ ताज गंग मरदंग जियंगी ॥ शं ॥
 प्यराष्ट तुराठी वाजे ॥ लेर लूंगजने सुर ॥
 सतारो ॥ घडी जाणो घंटा गाणे ॥ सदाय ॥

સદા શામળિયે રાજે પ્રકુંડી રીકારી આપે
 ફરી નરસૈયાનો નિમપાળવાના ક્રમેથી
 ત્તર ક્રિયા કરી પાડા મંડળિકરાજે મહા
 દુઃખથી ધૂંપ ધમણી પ્રભુજે ધૂંપુ છેાલત્ત
 લીડ લંબન લવલુધરા પતીરદ પોતાનું સા
 પું છેા સુતાજેકું કુંવર જાઈ નામે પાશામ
 જસાકુંવર કહીજેત જગૂં કર્યામાં સહાય
 ફરી તે પાલકણથી સરીજોવાદ કર્યો સંત્યા
 રી સાપે પાકાર ફરીજે જાણ્યો છેાલુરતો
 ફમાં લત્ત પથો તે પોતાનો ફરી પાથો
 છેા ખરીવાત સફુ ખોટી માને પાશીજો
 તે વડનગરી નરસૈયાનો નીમપાળ
 વાના ક્રમેથી ત્તર ક્રિયા કરી પાડા પા
 કુંવર જાઈ નાકોડ પુરીયા પામો સાધું મા
 યુંદીધું પામેતાલુ જોછયમાં પેડાપાશ્રા
 ધ્ય રામજો નઈ ફીધું પાત્તર વયમાં ખ
 લજેલાજોમેલે ફરી છે મલજાલી પા

अहं सङ्गमां लास थियुं नहीं ॥ दीगदरीते
 इहीं आली ॥ त्वार पछी तो मेनु छछाजे
 ॥ नारी थियां पत्नी पुत्रा ॥ मेहेतानुं सुधरेलुं
 सरवे ॥ लायुं घर सुत्रा ॥ रोक नपी मेहेता
 नामनमां ॥ रडे नहिं ते नेन लरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ दृष्टो उत्तर क्रिया करी ॥ प
 ॥ लोड पररूप रडे वा लाया ॥ लक्तिमां
 नेने लाजुं ॥ परणे लोने पुत्र मुजोते ॥
 मोत तेहुं ना आल्युं ॥ नारी नीवनी सासा
 मुडे ॥ अंन विना ते अषठाती ॥ नरसैं याने
 नवराछे नरवे ॥ इरता त्पदरी नी लक्ति ॥
 कामदर्यौ दृष्टाजे श्रीलुं ॥ देम मुयां नहिं
 लवाज्यां ॥ जमतुं छे जे विंदने जेतो ॥ इर
 मगतीजे बस बस जां ॥ ललुं थियुं जेमडे
 लगत ॥ दरीने समरे दरी दरी ॥ नरसैं
 यानो नीमपाजवा ॥ क्रमे उत्तर क्रिया करी
 ॥ ॥ नरसैं मेहेतो सरव लोडने ॥ इहे हुं

સાચું માનોગાકારતજ શુદ્ધીએકાદરીએ
 જાવશેબંધ્યો વિમાનોગાનેને ત્વાઈએકોફોય
 બેસવાગામંતબરૂ સાચુંગાતેનન સરવે જાવો
 પ્રેમે તેથી ફું રાચુંગાફેરત્વાવધી કોઈન જાવો
 ફરાવવાનેહાંસીગાછાપેતીલકનેતુલરીમા
 ણાગાકરમાં સારીકારીગાસહાયકરેશામ
 ખીજોપાસરઘણે વાલોજીવીચરીગાનરસૈયા
 નોનીમપાળવાગાઋણેહિત્તરક્રિયાકરીગા
 ત્ત્વનનેમનત્વાપિયુંગાનાગરનેઠોગા
 ત્નેગાયઈનેગપાંમારેગાનરસૈંજુહોગા
 નરુરામનેવલ્લુકફેત્વાઈવાદતમેછાંડોગા
 વાદકરેથીફાપેન જાવે પીમનનોડાંડો
 ગાવળીઠેકડીઠીકકરેછે માળાતેઈ જેસો
 લાગ બેઈનેમાગકરીને વિનમાનમાંપે
 સોગાહાંસી કરતાંખાંસી જાવે કળેયડેકુ
 ડોગાવિમાનમાંજેશીને ત્વાઈએકાધરી
 ડીડોગાનાગરનિંદાકરેત્ત્વનીગાગરી

ફરથી નહીં ડરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા કરી નાનાત મળી નાગ
 રની લેગી કહું તે કૌતક નેવાનું નર સૈંયા
 ને વિમાન જાણ્યું જંધ કર્યું છે રોવાનું નાના
 માનાનો જો પાખંડી નાત નાગરી ચગોવી
 ન મરતા સુધી જો ન મુકો જાનવાત ખરી
 નેવી કુડી કુડી જખી જાપીને, કૃપૈ જાલી
 થા સરવે નાચી ખુંદી તાજ વગાડી ખોલી
 થી ફરવે થયું માવડું ઘનગાળુને નાનુડી
 વાત જાદરી નર સૈંયાનો નીમ પાળવા
 ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા કરી નાના મોશાળામાં
 શંખ ઘગાડ્યો વેડે વાઈને જલગ્યો નાના
 તોતડું જંધ કરોને નર સૈંયાને તલવો કાંમણ
 છે કાંઈ તાજ ચંગમાં તેને લઈ ફૂડો જાણ
 ણને જો કદિન દેખાડ્યું નાગરમાં દેડો
 નીચે વરાળમાં જો છવ કરવા નર સૈંયા
 જો સો નાગરમાં નમવાતે કાળે, જાપીને પે

સોગ પેરનારી નળ પાંચાકાલે જનજે આરી
 ત્વરીના નરસૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રમે ઊત્તર
 રક્તિયા ફરીતી ગારાસ ગાઈને ત્રાસ પમાળે
 આહાસ માથંદી માતીનો ॥ દસ પઈને આ
 શરદેતો ॥ પાસ નહીં નીલ ત્વતીનો મવા
 સતલુ વનવાસે વસીઓ ॥ ત્રાસ પએથી
 ત્વરમાઓ ॥ ત્રાસ પ્રાણિજા આગ્યા જાય
 રોગ તોજે નથીજે ફરમાઓ ॥ પાજંડીએ
 ડંડીને તોં દુઃખ દીધું તારી ॥ ગાણા માંતે ગર
 દફીછે તાગરની તારી ॥ મરદ ગરદ તે સ
 યદુ તુ ત્યાં નૃત્ય ગીત તે અનુસરી ॥ નર
 સૈયાનો નીમ પાળ્યા ક્રમે ઊત્તર ક્રિયા ફરી
 તી ગારાજે મ ફહીતે ઊઠ્યા સરયે ॥ દંપતીના
 પદ જોસાવી ॥ વિમાન આગ્યા વિના વિ
 પ્રતે પાત નુરી કેમ ચલાવી ॥ નુના ઘડના
 મરદે સ્વરવતો ॥ બે પાને ફાંતે આવે ॥ ત્રાસ
 રના મુખ સામું બેઠીને ॥ હસવાનું ફાલે ॥

નાગર સહુ ચીડાતા દેખી પા વિમાન જાવી
 રહ્યાં ખડાં નર સૈંયો સહુને પછી નમી જો
 પાને ત્રેથી વળી જાંસુ પેડ્યાં પા જા વિમાને જે
 સો સરવે પા દેકાણે સહુ ઠરી ઠરી નર સૈંયા
 નો નિમ્ન પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા કરી પાર
 પાંચ સખી નર સૈંયા સાથે પા જેઠી છે તે પર
 લાતે પા લન્ક ખીબ્બ ખહુ જેઠા તે માં પા ના
 મર નહીં નાત્યે પા જોડે જો મ પિમાન ભરણું
 પા ચક્રિત પેયા સાગર લોડો પા પર સ્ત થર સ સ-
 હુ ખેર સે રહે છે પા વિમાનને રોડો પા ખાલી ન
 ઈ વૈમાન ફતુ તે ડપરીને કાળે પા ભેવા માટે
 નાગર જેઠા પા તન મન માં લાળે પા વિમાન તે
 ખમ્બ ખમ્બી નર સૈંયા પા ભજો ગંગન પિયરી પા
 નર સૈંયા નો નીમ પાળ્યા ક્રમે પિત્તર ક્રિયા
 કરી પા ડા નર સૈંયું વૈમાન નીસ સુખ પા જય
 ગંગન માં ધમ ધમ તું પા ડપરી નું વૈમાન ફતુ તે
 રહ્યું ભૂતળ માં તે ભમતું પા વૈમાને થી નાગ

રસજનકયા ાધીજો ધીજ હેઠળ પડીયા ાકો
 ઈને વાઝયું કોઈ રીર લાઝયું ાકોઈ કોઈ રડજ
 ડીયા ાકોઈ નાસતું કોઈ ત્રાસતું ાકોઈ લ
 રાયું કાંટામાં ાકોઈ ઊછળી પડ્યું કુવા માં
 કોઈ પડ્યું છે ટાંકામાં ાકોઈ કોઈ ઊપર કોઈ કો
 ઈ હેઠળ ાકોઈ કોઈ જાંસુ પાત પાત લરી ાન
 રસેંયાનો નીમ પાળ વા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા
 રી ાપિયા લલ્યા પામ્યા નાગર સરવે ાઘર
 માં ખુણે પેઠા છે ાકોઈ કોઈને પાટો જાંધે
 ા માંથે જોડી જોડા છે ાએક રુદ્ધ છે રચ્યા
 ધારી ા રીખામણ સળિને દે છે ાહરી લક્ત
 ને કોઈ ન છેડે ાએમ ફરી રાચું ફે છે ાસં
 તસતાયે સુક્રત નાસે ાકર મચરાને તેડે
 ાહરી લંનથી હળી યાત્રીએ ાનહિંતો ન
 મકિંકર તેડે ાડપર લાવથી કોઈ તરે નહીં ા
 હરી લંન તો ગયા તરી ાનરસેંયાનો નીમ
 પાળવા ાક્રશ્ને ઊત્તર ક્રિયા ફરી ાપિયા ા

ત્યારપછી ત્નાલીએ ઝઘડો ॥ મિલકત ખા
 વા મમ્માવ્યો ॥ વણસી ધરને વફા સ્યો તે ॥ મે
 હિતાને મંદિર ખાવ્યો ॥ ત્નગતડે ત્ને ગું બહુ
 ફીધું ॥ ત્નો ફોનું ધન પુરીને ॥ તીલક તાણી
 છાપો મારી ॥ ગોપી ચંદન ઘુંડીને ॥ ત્નરખા
 વી ત્નામાઝો ત્નારી ॥ નૃત્ય કરીને નારીને ॥
 ગુપ્ત ધન ગોરડીઝો ખાપો ॥ ત્નુગતેથી ર-
 મી ત્નરીને ॥ માટે મંદિર ખોદીને ઘું ॥ માલ
 માં ફીથી નીકળશે ॥ દંપતીએ એ મપિ પાર
 ફીધો ॥ ફરમ લખ્યું સરવે મળશે ॥ ઘરમાં
 તો ઘણું ગોપી ચંદન ॥ માખાઝો તે માં ચં
 રી ॥ નરસે યાનો નીમણવા ક્રમે શીત્તરકિ
 ષા કરી ॥ ૧૬ ॥ એમ કરતાં કુંવરખાઈનો સ
 સરોજી ખાવ્યા લેવા ॥ શામળશાની પહુ ફ
 તીતે ॥ મુખેથી લાગી રોવા ॥ મુનછતાં રું
 મારે મંદિર ઘણો ફોઈતો નાપોડે ॥ એમ ફફી
 ને તાણું વારિયું ॥ ફાફાને રોકે ॥ ખીન્નુ તાણું

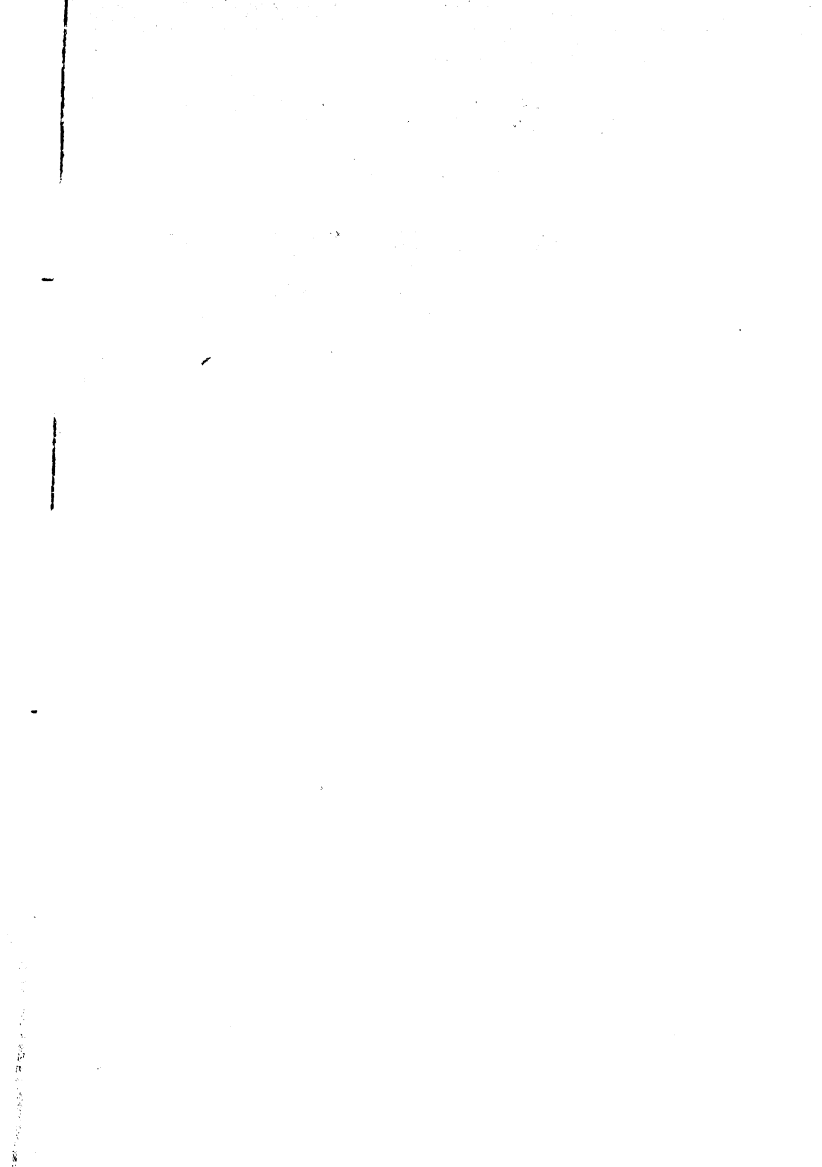
બળ ધરી નો વણ સી ધરી જે વાર ચુંછો ત્રીભુ
 તાજુ શીરંગ મેહેતો લોક સરવતો ત્રાસ ચુંછો
 મેહેતે તો ધન ખરચ્યું સરવે તાસંચી કીધું તપી
 નરી તા નર સૈંયાનો ગા ૧૭ તા નાગરનાત મળી
 રાફુ લેવા તા કરવાને મિલકત યાદી તા ત્રણ
 ણાં પોઠ્યાં પછી લડતાં તા સરકારે તો ફરી જાદી
 તા રાફુ રબન બહુ શાણાઈને તા ત્રણે બણને
 તાડકાવ્યાં તા ત્રીતાળ ગાતા મેહેતો ભૂ તો ત્ર
 ણે તાજાં જડકાવ્યાં તા દુવારકામાં કામચલા
 વ્યું તા પિત્તર ક્રિયા ફેણકરો તુનુ નેઈ રામ
 ણીજો સાથી તા ચીંતાતે મનમાં ફીધે તા દસ
 માને દિવસ ફરી જાવ્યા તા વણ સી ધરનો વેસ
 ધરી તા નર સૈયાનો ગા ૧૮ તા મુછડિતારી માવો
 ખેઠા નાત નાગરી જોખાવી તા સીધુ સામાન
 સરવે લાવ્યા તા વાત સરવ મનમાં લાવી તા સા
 ત દિવસ ની જનશા મટિ નાત પાસ માગીલી
 થી તા પીંડ દાનત્યાં પ્રભુ જે કીધું તા ગામસાચ

एतीत्यांकीधीगात्रयोधरोसेन्यातोआपीगा
 गोरछानआप्यांअष्टेालातलातनालो
 नदीधनागरनेभीरिन्तेसंतोप्यासकुहरी
 नननेगाकोईनीससयो नहिंअरीनरसैना
 नातनमाडीनागरदेरीगापांयेहरीनेपेड-
 वानाढीपरधीपीरस्युंत्रांजजीअेगाहेतध
 रीनेलगवानातनमतांनमतांनागरजोसा
 सबाहसुंदरराप्पीनेगावाएसीधरेगरयोदये
 तोगरसोईन्नएोभाजीनेगाभरमरयननागर
 नांसुणीनेगाहरीअेत्यांकोतनमस्युंवाएसीध
 रनेथारलूनछेगाअेवुंहरीअेदूधस्युं
 अडितपैथानागरसकुलमतांगावासगया
 विसरीगानरसैथानोकरगानातनमाडीनं
 हांसुंकीधुंमहेसुंस्कुलगायुंअजिंधीनोदि
 खाजपुहरीगाडामसरयतायुंअथारफीत्रि
 त्तोवनपेतितोआपपियाअंतस्यनान्याय
 पुहरीसुरपेभानेगासोप्युंपेडपुंपानाताणां

ત્રણે ગયાં ઊઘડીા તાળ શંખ પાન્નુ વાગ્યુંા
 સુર પંખા ફરી દાસ હતીતેા તગન ત્રીકમ
 સુંભાગ્યુંા નરસૈના કુળમાં કુળદિપેકા પ્રગ
 રત્નગતમાં દાસ ઘડીા નરસૈંયાનો નીમણ
 પાયા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા સંવત્તજો
 ગણી જાડ ત્રીસોા યૈત્ર શુકલ સાતમ ફહીયે
 તારવી વારના મધ્યજ પોરેા તાવણી પદ પુરણ
 લહીએા રાત્નગર રેહે વારી પાડવા ખુડા
 યતો ફરી લક્ત સદાા પેર ત્વાશંકર ગુણ ગાય
 છેા પ્રેમે પુરણ પ્યાર તદાા ફર્યાં ફરીએ કામ
 જહુનાંા તેમ ફરાવાને માગ્યુંા દાસ તણો
 થઈ દાસ ફરીનોા જયર જારિા અંતર ત્યા
 વ્યુંા તલકત તણો અલિ પ્રાય બેઈનેા તેમ
 ચાલુંધું અનુસરીા નરસૈંયાનો નીમણ
 પાયા ક્રમ્મે ઊત્તર ક્રિયા ફરીા રરા

ઈતિ શ્રી નરસૈંમેહેતાની ઊત્તર ક્રિયા સંપૂર્ણ

સમાપ્ત

सिद्धिगङ्गा कितना बड़ा

तथा
नरसींह मेहेतानी
उत्तर क्रिया
संपूर्ण.

समाप्त.

